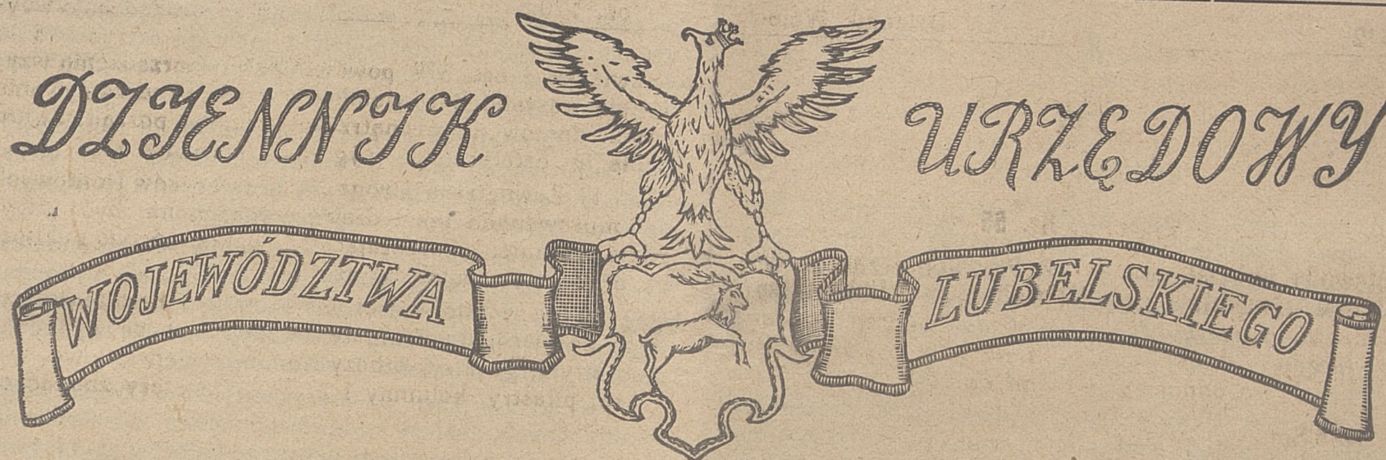
Nr. 17. Lublin, dnia 24 maja 1928 r. Rok IX.

Cena niniejszego numeru wynosi 75 gr. Rata prenumeracyjna Dziennika Urzędowego Woj. Lub. na II kwartał wynosi 4 zł. Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, zaś od osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. W ogłoszeniach opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce 50 groszy, za szpaltę 30 zł. Za ogłoszenia o zagubionych dokumentach liczy się 10 groszy od jednego wyrazu. Za ogłoszenie o rejestracji stowarzyszeń 5 zł. Wszelkie należności należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 100.200.
Redakcja i Administracja: Gmach Urzędu Wojewódzkiego Niecała Nr. 14, drwi 29 (I p.).

Numer niniejszy jest poświęcony w szczególności sprawie odnawiania budynków w miastach oraz sprawie hodowli jedwabników.

TREŚĆ:

A.

170

OKÓLNIK Nr. 55

Wojewody Lubelskiego do PP. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Lubelskiego *w sprawie zarządzenia co do wydania przez miasta na terenie Województwa Lubelskiego przepisów o odnowieniu fasad domów.*

L. 3486|Sm.

Pomimo obowiązujących dotychczas przepisów ogólnych o policji budowlanej, miasta przedstawiają wygląd nieestetyczny, a domy wskutek długoletniego nieodnawiania zagrażają bezpieczeństwu publicznemu.

Stan obecny domów wpływa szkodliwie na zdrowie mieszkańców i szpeci ulice i place publiczne.

Tylko nieliczne zarządy miast wykorzystały obowiązujące dotychczas przepisy budowlano-policyjne i wydały w tym kierunku odpowiednie zarządzenia (Magistrat m. Lublina).

Taki stan rzeczy nie może być nadal tolerowany.

Obowiązkiem Wydziału Powiatowego jako władzy nadzorczej miast niewydzielonych jest wywrzec odpowiedni nacisk na Magistraty i zwrócić im uwagę na konieczność wydania w tym kierunku stosownych zarządzeń i dopilnować ich wykonania.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z 16.II 28 r. Dz. Ust. R. P. Nr. 23 poz. 202 o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli zawiera odpowiednie przepisy, uchylające i zastępujące dotychczas obowiązujące.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 5 czerwca b. r.

Podstawą prawną do wydania przez Magistraty stosownych zarządzeń jest art. 385. Rozporządzenia w związku z art. 377, z których pierwszy powierza Magistratom miast wykonywanie nadzoru nad budynkami nowowznoszonemi jak i istniejącemi. W rozporządzeniu powołać również należy art. 380, który upoważnia władze nadzorcze do zawezwania właścicieli budynków do doprowadzenia ich do stanu należytego oraz do dokonania kosztem właścicieli wszelkich robót zapobiegawczych w razie niestosowania się właścicieli do wydanego zarządzenia oraz artykuły 401 i 402, które zawierają sankcje karne w stosunku do opornych.

Dla ułatwienia załączam projekt zarządzenia na którem należy się wzorować.

W związku z powyższem poleci Pan Przewodniczący Magistratom miast na terenie tamtejszego powiatu wydać odnośne zarządzenia których wykonania dopilnuje Pan Przewodniczący.

O wyniku podjętej akcji w powyższym kierunku przedłoży Pan Przewodniczący wyczerpujące sprawozdanie do dnia 1 października b. r.

Wojewoda Lubelski
(—) *A. Remiszewski.*

Lublin, dn. 19 maja 1928 r.

zał. do L. 3486|Sm.

Wzór zarządzenia.

Na podstawie art. 385 Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z 16.II 1928 r. Dz. Ust. R. P. Nr. 23 poz. 202. w związku z art. 377 powołanego rozporządzenia wzywa się wszystkich właścicieli domów do utrzymywania swych domów na zewnątrz w należytym porządku i nadania im estetycznego wyglądu i zarządza się:

1) Zewnętrzna strona ścian budynków frontowych tak murowanych jak i drewnianych winna być utrzymana w stanie, gwarantującym bezpieczeństwo publiczne oraz estetycznym, w szczególności:

a) wszystkie części ornamentów architektonicznych bez względu na materjał z jakiego są wykonane (jak attyki, gzemsy, otoczyny okienne i drzwiowe, wykusze, pilastry, kolumny i balkony) należy zbadać co do ich stanu, trwałości i odremontować,

b) ściany fasad po naprawie tynków i części ornamentacyjnych, należy odświeżyć przez odszarowanie i pomalowanie, przyczem używanie kolorów zbyt jaskrawych lub zbyt ciemnych jak i bielenie fasad jest niedopuszczalne.

2) Urządzenia zewnętrzne, służące do odprowadzenia wody z dachów i balkonów, jak rynny wiszące i leżące. winny być wyremontowane i w całości utrzymywane.

3) Wszelkie szyldy, wiszące nad chodnikiem, przy fasadzie umieszczone, jako zagrażające bezpieczeństwu publicznemu, o ile ich właściciel nie posiada specjalnego zezwolenia Magistratu, mają być bezwzględnie usunięte, to samo tyczy się szafek i gablotek wystawowych.

4) Okna zewnętrzne winny posiadać całe szyby, a części drzewne pomalowane w odpowiednim tonie koloru do fasad.

5) Domy, których fasady nie są wykonane ze specjalnej cegły fasadowej, winny być bezwzględnie wyprawione.

6) Ściany szczytowe, które są widoczne od strony ulic, przylegających do posesji, mają być również wyprawione, nie pozostawione w surowym stanie.

7) Wejścia do domów, ich sienie, bramy wjazdowe tudzież klatki schodowe mają być w stanie czystym utrzymane w szczególności zaś podłogi, stopnie, barjery mają być naprawione.

8) Istniejące kosze okienne suterynowe i piwniczne mają być mocno zabezpieczone kratami.

9) Ściany świetlików, jakoteż ściany zewnętrzne oficyn w ciasnych i słabo oświetlonych podwórzach winny być stale wybielone.

10) Malowanie fasad dla reklam handlowych częściami jest niedozwolone.

11) Żadne zmiany w wyglądzie zewnętrznym fasad bez zezwolenia Magistratu względnie w domach zabytkowych i ich najbliższem otoczeniu nadto bez zgody właściwej władzy konserwatorskiej, nie są dopuszczalne, a to stosownie do § 14 Dekretu Rady Regencyjnej z 31.X 1918 r. Dz. Pr. Nr. 16 poz. 36.

12) Wszystkie wyżej wymienione przepisy, dotyczące budynków, stosują się również do frontowych ogrodzeń.

13) Wszystkie parcele, do frontu ulic przyległe, mają bezwzględnie być ogrodzone.

Termin wykonania tych robót oznacza się do.....

. . . .

Winni niezastosowania się do niniejszego zarządzenia będą pociągnięci do odpowiedzialności karnej z art. 401 względnie 402 powołanego wyżej rozporządzenia (grzywna do 1000 zł. lub areszt do 6-ciu tygodni).

Niezależnie od tego będą zastosowane do nich postanowienia art. 380 tegoż rozporządzenia t.j. zostaną przeprowadzone konieczne roboty na koszt opornego, winnego zaniedbania.

171

OKÓLNIK Nr. 47

Wojewody Lubelskiego do wszystkich Panów Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego *w sprawie wykreślenia z ksiąg ludności stałej osób zaginionych.*

L. 2987|Adm.

W kwestji:

1) czy wyroki Kurji Diecezjalnej, uznajace osoby zaginione za zmarłe, mogą stanowić podstawę do wykreślenia tych osób z ksiąg stałej ludności? i

2) czy można zapisać żonę po uznanym na podstawie takiego wyroku Kurji Diecezjalnej za zmarłego do ksiąg stałej ludności przy drugim poślubionym przez nią mężu, czy też żona musi uzyskać dodatkowo wyrok odnośnego sądu, uznającego jej pierwszego męża za zmarłego?

na skutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 marca br. Nr. AC. 1840|1|R., wyjaśniam co następuje:

1. Odpowiedź na pierwsze pytanie sprowadza się do rozstrzygnięcia kwestji zakresu mocy wiążącej wyroku Kurji Diecezjalnej tj. do ustalenia, czy wyrok taki pociąga za sobą wszystkie skutki prawne uznania za zmarłego, czy też stanowi tylko podstawę dla wyroku władzy duchownej, stanowiącego o ustaniu istniejącego małżeństwa i zezwalającego pozostałemu po uznanym za zmarłego małżonkowi na wejście w nowy związek małżeński. Kwestję tę rozstrzyga art. 56 ustawy o nieobecnych (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 11 poz. 87), który, mówiąc o skutkach uznania osoby zaginionej za zmarłą, wyraźnie stanowi, że uznanie to pociąga za sobą „wszystkie skutki prawne rzeczywistej śmierci, nie uprawnia jednak jeszcze pozostałego małżonka do zawarcia nowego związku małżeńskiego. O dopuszczalności takiego związku decyduje właściwa władza". A zatem uznanie zaginionego za zmarłego przez właściwy sąd, którym jest w myśl art. 1777 U. P. C. Sąd Okręgowy, nie pociąga za sobą tylko jednego skutku, mianowicie: ustania istniejącego małżeństwa, bo o tem decyduje właściwa władza, którą jest w myśl prawa o małżeństwie z r. 1836 Kościół. Ponieważ wyrok Kurji Diecezjalnej w kwestji uznania osoby zaginionej za zmarłą obowiązuje w granicach ściśle określonych i niedopuszczających wykładni rozszerzającej, przeto na podstawie art. 56 ustawy o nieobecnych oraz art. 1777 U. P. C. należy dojść do wniosku, że wyrok Kurji Diecezjalnej, uznający osobę zaginioną za zmarłą w żadnym razie nie może być podstawą do wykreślenia tej osoby z ksiąg stałej ludności.

2. W odpowiedzi na pierwsze pytanie jest już częściowo zawarta i odpowiedź na drugie pytanie, bo skoro wyrok Kurji Diecezjalnej, uznający osobę zaginioną za zmarłą pociąga za sobą skutek ściśle określony, dając tylko pozostałemu po uznanym za zmarłego małżonkowi możność wstąpienia w nowy związek małżeński i nic ponadto, to oczywiste, że dalsze skutki, a więc między innemi i zapisanie tego małżonka do ksiąg ludności przy drugim jej mężu nie może nastąpić na podstawie powyższego wyroku i żona, acz pozostająca w małżeństwie ważnem, bo za takie uznanem przez Kościół, musi w celu osiągnięcia zapisu w księgach ludności uzyskać dodatkowo decyzję właściwego Sądu Okręgowego, uznającą jej pierwszego męża za zmarłego.

3. W wypadku, gdy Kurja Diecezjalna uznała wolny stan małżonka po zaginionym przed wejściem w życie ustawy o nieobecnych z dnia 27 stycznia 1922 r. uznanie takie pod rządem obowiązujących wtedy przepisów tytułu III o nieobecnych K. C. Kr. P. z r. 1825 nie miało żadnego znaczenia, o ile chodzi o skutki cywilne, bo przepisy powyższe nie przewidywały możności uznania osoby zaginionej za zmarłą i małżonek taki, niezależnie od tego czy wystąpił do Sądu o uznanie osoby zaginionej za zniknął, czy nie (art. 39 dział II K. C. Kr. P. z r. 1825), obowiązany jest obecnie zwrócić się do sądu o uzyskanie decyzji uznającej jej zaginionego małżonka za zmarłego.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Dr. Grużewski*

Lublin, dnia 28 kwietnia 1928 roku.

172

OKÓLNIK Nr. 46

Wojewody Lubelskiego do wszystkich Panów Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego *w sprawie zwolnienia z obywatelstwa Z. S. R. R. (rosyjsk.)*

L. 2689|Adm.

W uzupełnieniu okólnika Nr. 25 z dn. 24 marca br. L. 678|Adm. ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Woj. Lub. z 10.IV br. Nr. 12 poz. 123, na skutek okólnika Nr. 36 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 15 marca 1928 r. Nr. AC. 1241|I oznajmiam, że według noty słownej Poselstwa Z. S. R. R. w Warszawie wystosowanej do Min. Spraw Zagranicznych celem zwolnienia z obywatelstwa Z. S R. R. odpowiednie podania do W. C. I. K. mają być składane przez obywateli sowieckich, którzy nabyli obywatelstwo polskie, za pośrednictwem Wydziału Konsularnego Poselstwa Sowieckiego, przy dołączeniu równowartości pięciu i pół rubla złotego.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Dr. Grużewski*

Lublin, dnia 28 kwietnia 1928 roku.

173

OKÓLNIK Nr. 50

Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego *w sprawie sposobu postępowania przy wydawaniu wtórników (duplikatów) zaświadczeń wojskowych.*

L. 2770|Adm.

Na zasadzie okólnika Nr. 40 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12|III 1928 r. Nr. Wojsk. 203|4 oznajmiam, że wobec licznych zapytań ze strony władz

administracji ogólnej, jaki sposób postępowania stosować należy przy wydawaniu wtórników (duplikatów) zaświadczeń, stwierdzających zgłoszenie się danej osoby do rejestracji (§ 131 rozp. wyk. do ustawy o powsz. obow. sł. wojsk. (zgłoszenie się do spisów poborowych (§ 142 rozp. wyk. jw.) stawienie się do poboru (§ 265 rozp. wyk. jw.) oraz duplikatów dokumentów wojskowych Min. Spraw Wewnętrznych po porozumieniu się z Min. Spraw Wojskowych udzieliło następujących wyjaśnień i wskazówek:

1) Duplikaty zaświadczeń o dokonanej rejestracji i o zadośćuczynieniu obowiązkowi zgłoszenia się do spisów poborowych wydawać mają właściwe urzędy gminne na pisemną prośbę starającego się o duplikat.

Właściwym urzędem gminnym, przez który rozumieć należy tak urzędy gminne wiejskie jak i miejskie, jest ten, w którego rejestrze względnie spisach poborowych starający się o duplikat jest wpisany. W razie przeniesienia ewidencji w rejestrze lub spisach poborowych z jednego urzędu gminnego do drugiego, właściwym jest ten, do którego ostatnio ewidencję przeniesiono i w którego rejestrze względnie spisach poborowych starający się figuruje.

2) Duplikaty zaświadczeń, stwierdzających zadośćuczynienie obowiązkowi stawienia się do poboru przez osoby skwalifikowane w myśl art. 35 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej do kategorji A, B, C i D wydają na pisemną prośbę właściwe powiatowe władze administracji ogólnej, w których listach poborowych jest wpisany zgłaszający utratę zaświadczenia.

Do podania tak w wypadkach przewidzianych pod 1 jak i w wypadkach przewidzianych pod 2 zainteresowany dołączyć winien do podania dowód, że utratę zaświadczenia zgłosił we właściwym posterunku względnie komisarjacie policji państwowej.

Posterunek (komisarjat) policji państwowej wpisuje imię i nazwisko (oraz inne wskazane wykazem daty) zgłaszających utratę zaświadczeń w wykazie osób, prowadzonych dla zgłaszających kradzieże itp. wogóle i wydaje zaświadczenia tej treści:

a) dla zgłaszających utratę zaświadczenia o rejestracji:

Wzór Nr. I

L. p.
(liczba porządkowa wykazu)

Posterunek (Komisarjat)
Pol. Państwowej
w . . . .
powiatu . . . . . .

N. N.

(Imię i nazwisko) urodzony w r. . . . . . syn . . . . zarejestrowany w gminie . . . . zgłosił dnia . . . . 192 . . (zagubienie, kradzież, zniszczenie itp.) zaświadczenia o dokonanej rejestracji,

Podpis Komendanta

b) dla zgłaszających utratę zaświadczenia o dokonanem zgłoszeniu do spisów poborowych.

Wzór Nr. II

L. p.

Posterunek (Komisarjat)
Pol. Państwowej
w . . . .
powiat . . . .

(Imię i nazwisko) urodzony w roku . . . . . syn . . . . wpisany do spisów poborowych w gminie . . . . . . zgłosił dnia . . . . . . 192 . . . (zagubienie, kradzież, zniszczenie itp.) zaświadczenia wydanego mu przy zgłoszeniu się do spisów poborowych.

Podpis Komendanta

c) dla zgłaszających utratę zaświadczenia o jego stawieniu się do poboru i skwalifikowaniu do jednej z kategoryj A-B-C-D.

Wzór III

L. p.

Posterunek (Komisarjat)
Pol. Państwowej
w . . . .
powiatu . . . . . .

(Imię i nazwisko) urodzony w roku . . . syn . . . . zgłosił dnia . . . 192 . . (zagubienie, kradzież, zniszczenie itp.) zaświadczenia, wydanego mu przez komisję poborową powiatu . . . . . . , przez którą skwalifikowany został do kategorji . . . . .

Podpis Komendanta

W razie, gdy zagubione, skradzione itp. zaświadczenie zostanie zdeponowane lub w jakikolwiek inny sposób dostanie się w posiadanie posterunku (komisarjatu) policji państwowej, a nie jest potrzebne dla ewentualnych dalszych dochodzeń, winien posterunek (komisarjat) przesłać tej władzy, która wydała duplikat.

Właściwym posterunkiem (komisarjatem) policji państwowej jest ten, w którego rejonie utrata (kradzież zagubienie, zniszczenie itp.) zaświadczenia miała miejsce.

3) Duplikaty zaświadczeń, wydawanych przy poborze, stwierdzających zupełną niezdolność zainteresowanej osoby do służby wojskowej (kategorja E) na pisemne podanie wydają właściwe powiatowe władze administracji ogólnej, w których listach poborowych żądający duplikatu jest wpisany, przy przestrzeganiu następujących zasad:

Proszący o duplikat winien ogłosić jego utratę w Monitorze Polskim w Dzienniku Wojewódzkim i w jednym z poczytnych dzienników na terenie Województwa, w którym utrata zaświadczenia nastąpiła i dołączyć po jednym egzemplarzu do podania.

Wydanie duplikatu nastąpić może w 30 dni po ogłoszeniu utraty w dziennikach.

Tryb powyższy winien być stosowany tak do uznanych za zupełnie niezdolnych do służby wojskowej (kategorja E) w myśl art. 35 ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. U. R. P. Nr. 61 poz. 609), jak i do uznanych za zupełnie niezdolnych do tej służby w myśl art. 56 tymczasowej ustawy z dnia 27.X 1918 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. U. Nr. 13 poz. 28), przyczem ci ostatni zamiast duplikatów książe-

czek wojskowych otrzymują zaświadczenia przewidziane w § 265 rozp. wyk. do ustawy z dnia 23 maja 1924 roku.

W wypadkach, gdy powiatowa komenda uzupełnień nie nadesłała jeszcze list poborowych powiatowej władzy administracji ogólnej tego rocznika, do którego należy starający się o duplikat, winna powiatowa władza administracji ogólnej wystawić duplikat na podstawie wyciągu z tych list, nadesłanego na żądanie przez powiatową komendę uzupełnień.

Od ogłaszania w dziennikach utraty zaświadczeń przewidzianych w punkcie 3 niniejszego reskryptu, wolni są ci, którzy wykażą się świadectwem stwierdzającem ubóstwo. Swiadectwo to ma być dołączone do podania.

Wydawanie duplikatów dokumentów wojskowych jak książeczek wojskowych, kart mob. itp. zostanie uregulowane osobny rozkazem M. S. Wojskowych. Rozkaz ten w swoim czasie zostanie podany do wiadomości pp. Starostom.

Powyższe podaję do wiadomości i zastosowania się, przyczem nadmieniam, że w sprawie wystawiania wyżej wzmiankowanych świadectw ubóstwa obowiązują na obszarze b. zaboru rosyjskiego art. art. 45—53 przepisów tymczasowych o kosztach sądowych z dnia 18.VII 1917 r. w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem *Ministra Sprawiedliwości z dn. 18.III 1924 r. (D. U. Nr. 28 poz. 284).* W szczególności według art. 46 wymienionych przepisów — do wystawiania zaświadczeń niezamożności powołane są *właściwe władze gminne, policyjne,* lub *zwierzchność służbowa.*

Przy podaniu i ocenianiu stosunków majątkowych, dochodowych i rodzinnych, starających się o świadectwo ubóstwa, winny wszystkie powołane władze postępować ze szczególną oględnością, starannością i sumiennością.

Zwracam uwagę, że wskazany niniejszem sposób postępowania przy wystawianiu tych świadectw, oraz ich prawidłowość pod względem formy zewnętrznej określone zostały reskryptem Min. Spr. Wewnętrznych z dnia 30 listopada 1924 N. AO. 2402 podanym do wiadomości Panów Starostów moim okólnikiem Nr. 5 z dnia 7 stycznia 1925 r. L. 16305|II, tudzież reskryptem Min. Spr. Wewn. z dnia 14 listopada 1925 r. Nr. 2105, intymowanym Panom moim okólnikiem Nr. 181 z dn. 9 grudnia 1925 r. L. 15719|II.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Dr. Grużewski*

Lublin, dnia 27 kwietnia 1928 roku.

174

Wykaz zaraźliwych chorób zwierzęcych, panujących na terenie Województwa Lubelskiego w miesiącu marcu 1928 roku.

L. 2774|RW.

Nosacizna.

Powiat Chełm — gminy Rejowiec,
„ Siedlce — „ Wiśniew, Królowa — Niwa,
„ Sokołów — „ m. Sokołów,
„ Węgrów — „ Ruchna,
„ Zamość — „ Nielisz,

Zołzy.

Powiat Chełm — gminy Żmudź,
„ Sokołów — „ Jabłonna,

Świerzb u koni.

Powiat Węgrów — gmina Grębków,

Zaraza płucna bydła rogatego.

Powiat Lublin — gminy Piaski, Wólka, Zemborzyce,
„ Lubartów — „ Ludwin, Łęczna, Niemce, Serniki,
„ Puławy — „ Garbów,

Wścieklizna.

Powiat Chełm — miasto Chełm,
„ Garwolin — gminy Sobolew, Trojanów, Wilga,
„ Hrubieszów — „ Werbkowice, m. Hrubieszów,
„ Janów — „ Gościeradów,
„ Krasnystaw — „ Krasnystaw,
„ Lublin — „ Mełgiew,
„ Puławy — „ Gołąb,
„ Radzyń — „ Biała, Międzyrzec, Siemień, Suchowola,
„ Sokołów — „ Kosów, Olszew,
„ Tomaszów — „ Poturzyn
„ Włodawa — „ m. Parczew,
„ Zamość — „ m. Zamośc.

Wąglik.

Powiat Garwolin — gminy Sobienie Jeziory,
„ Hrubieszów — „ Mołodjatycze.

Pomór i zaraza trzody chlewnej.

Powiat Biała — gminy Kostomłoty, Swory,
„ Chełm — „ Olchowiec, Pawłów,
„ Garwolin — „ Łaskarzew, Sobienie Jeziory, Wilga,
„ Hrubieszów — „ m. Dubienka,
„ Janów — „ Brzozówka, Urzędów,
„ Krasnystaw — „ Krasnystaw, Żółkiewka
„ Konstantynów — „ Bohukały, Górki, Huszlew, Kornica, Łosice, Olszanka, Pawłów, Swiniarów, Witulin, Zakanale,
„ Lublin — „ Wólka, Zemborzyce,
„ Lubartów — „ Spiczyn,
„ Radzyń — „ Biała,
„ Siedlce — „ Wodynie,
„ Sokołów — „ Grochów, Kudelczyn,
„ Węgrów — „ Grębków, Łochów, Miedzna, Ossówno, Ruchna, Sinołęka, Stoczek, Starawieś.
„ Włodawa — „ Romanów, Sławatycze, m. Włodawa,
„ Zamość — „ Łabunie, Mokre, Wysokie.

Różyca trzody chlewnej.

Powiat Janów — gmina Zaklików,
„ Sokołów — „ Repki.

Cholera drobiu.

Powiat Chełm — miasto Chełm.

Za Wojewodę Lubelskiego

Naczelnik Wydziału

(—) *R. Rachwald.*

Lublin, dn. 25 kwietnia 1928 r.

175

OKÓLNIK Nr. 53.

Wojewody Lubelskiego do wszystkich P.P. Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego *w sprawie doręczania wezwań sądowych przez urzędy gminne.*

L. 2428/Sm

Wobec wyłaniających się wątpliwości, czy komornik może żądać od urzędów gminnych wiejskich i od magistratów miasta—aby doręczały dłużnikom wezwania przesyłane przez niego, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem z dnia 28.III b. r. Nr. S. S. 521|2|Wezw. (Nr. okólnika 53) podało do wiadomości wyjaśnienie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 17.II br. L. I.—VI-109,9/27 wedle którego sprawa przedstawia się w sposób następujacy:

Dekret z dnia 22 lutego 1918 r. w przedmiocie przepisów dla komorników (Dz. P.P.P. Nr. 5, poz. 10), dając komornikom pewne szczególne prawa np. prawo żądania pomocy policji w razie oporu dłużnika, nie zawiera żadnego przepisu, opoważniającego komornika do żądania od gmin wiejskich lub miejskich doręczania wezwań, przytem art. 2 tegoż Dekretu wyraźnie stanowi, że komornicy przy wykonywaniu swoich czynności kierują się przepisami, zawartemi w ustawach postępowania cywilnego. Z mocy zaś art. 942 U.P.C. komornik obowiązany jest doręczać stronom wezwania osobiście, gdyż sądy kierując się art. 140 Tymcz. Instrukcji Ogólnej dla Sądów Kr. Polskiego (Dz. Urz. 2.4. 1917 r.) nie uznały za wskazany tryb komunikowania się ze stronami przez pocztę, przewidziany w art. 267 U. P. C.

Opierając się na powyższych przepisach Ministerstwo Sprawiedliwości jest zdania, że komornicy nie są uprawnieni do żądania od urzędów gminnych wiejskich lub magistratów miast doręczania wezwań.

Wojewoda Lubelski

wz. (—) *Karasiński.*

Lublin, dnia 10 maja 1928 r.

176

Pismo okólne do PP. Naczelników Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego oraz PP. Starostów Powiatowych na terenie Województwa Lubelskiego *w sprawie zaznajomienia urzędników z rozporządzeniami ogłoszonemi w Dzienniku Ustaw R. P.*

Zawiadamiam Panów Naczelników (Starostów), że w Dzienniku Ustaw RP. zostały ogłoszone następujące przepisy i rozporządzenia z któremi należy przedewszystkiem zaznajomić podwładnych urzędników celem zastosowania w praktyce:

w Dz. Ust. R. P. Nr. 31 z 1928 r.

poz. 292 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1928 r. o przedłużeniu mocy obowiązującej i uzupełnieniu ustawy z dnia 1 kwietnia 1925 r. w sprawie wymiaru i poboru państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich.

poz. 293 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1928 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 26 marca 1926 r. w przedmiocie wstrzymania eksmisji dzierżawców gruntów, zajętych pod budynki i położonych w obrębie miast, miasteczek, wsi i osad na obszarze sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

poz. 294 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczem.

poz. 297 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. zmieniające postanowienia zawarte w ustawie o ochronie lokatorów o opłatach za dostarczanie wody i za kanały.

poz. 298 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o wyłączeniu z kompetencji Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego szkolnictwa rolniczego średniego stopnia i przekazaniu go Ministrowi Rolnictwa.

poz. 299 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. w sprawie uchylenia przepisów o aktach organizacji ziemskiej.

poz. 301 Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 marca 1928 r. o zniesieniu gmin Jasionka i Pióry w powiecie siedleckim, województwie lubelskiem.

w Dz. Ust. R. P. Nr. 32 z 1928 r.

poz. 306 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa.

poz. 307 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o stanie wyjątkowym.

poz. 308 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o zmianie dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r.

poz. 309 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności.

w Dz. Ust. R. P. Nr. 33 z 1928 r.

poz. 313 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 marca 1928 r. Kodeks postępowania karnego.

poz. 314 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 marca 1928 r. Przepisy wprowadzające kodeks postępowania karnego.

poz. 315 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 marca 1928 r. o postępowaniu doraźnem.

w Dz. Ust. R. P. Nr. 34 z 1928 r.

poz. 316 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o położnych.

poz. 317 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o uprawnieniach służby folwarcznej przy parcelacji w związku z postępowaniem scaleniowem.

poz. 318 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o sprzedaży nawozów sztucznych.

poz. 319 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o rozgraniczeniu nieruchomości ziemskich przy przebudowie ustroju rolnego

poz. 320 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o przeprowadzaniu meljoracji przy dokonywanej przez urzędy ziemskie przebudowie ustroju rolnego.

poz. 322 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1928 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 stycznia 1928 r. w sprawie uprawy tytoniu w roku 1928.

w Dz. Ust. R. P. Nr. 35 z 1928 r.

poz. 323 Rozporząd enie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych.

poz. 324 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników.

poz. 325 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o bezpieczeństwie i higjenie pracy.

w Dz. Ust. P. P. Nr. 36 z 1928 r.

poz. 329 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprzwie ulg dla przedsiębiorstw przemysłowych i komunikacyjnych.

poz. 330 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach wychowawczo-poprawczych.

poz. 331 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. zmieniające ustawę o uzdrowiskach.

poz. 332 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie zwierząt.

poz. 333 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zwalczaniu jaglicy.

poz. 334 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych osób trudniących się samodzielnie kuciem koni.

poz. 335 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zmianie ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

poz. 336 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zagospodarowaniu lasów państwowych.

poz. 337 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o naprawie ustroju rolnego gospodarstw, przeciętych granicą wschodnią Państwa.

poz. 341 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem.

poz. 342 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji.

poz. 344 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o popieraniu meljoracyj rolnych.

poz. 346 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Państwowem Muzeum Archeologicznem.

w Dz. Ust. R. P. Nr. 37 z 1928 r.

poz. 349 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej.

poz. 350 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o sądach pracy.

w Dz. Ust. R. P. Nr. 38 z 1928 r.

poz. 353 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o sprzedaży i zamianie niektórych gruntów państwowych.

poz. 354 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o sprzedaży niektórych majątków państwowych.

poz. 359 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmiany i uzupełnienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r.

o nadzorze i kontroli nad działalnością instytucyj opiekuńczych.

poz. 361 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa.

poz. 364 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych.

poz. 365 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem.

poz. 367 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej.

poz. 368 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o komisjach weryfikacyjnych.

poz. 369 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonarjuszom państwowym.

poz. 370 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmiany niektórych przepisów o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska oraz sędziów i prokuratorów.

poz. 371 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmiany art. 120 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym, w brzmieniu nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 sierpnia 1927 r.

poz. 373 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. zmieniające rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych.

poz. 374 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. uzupełniające postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszednniego użytku.

poz. 377 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o likwidacji mienia byłych rosyjskich osób prawnych.

poz. 378 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie.

poz. 379 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

poz. 381 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmiany przepisów tymczasowych o kosztach sądowych, obowiązujących w okręgach sądów apelacyjnych: w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

poz. 382 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych.

Wojewoda Lubelski
(—) wz. *Karasiński.*

177

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Magistratów i Urzędów Gminnych Województwa Lubelskiego
w sprawie hodowli jedwabników.

L. 15778|RW.

Centralna doświadczalna stacja Jedwabnicza w Milanówku pod Warszawą przeprowadziła w różnych punktach Rzeczypospolitej próbną hodowlę jedwabników.

Rezultatem tych zabiegów stacji doświadczalnej jest realny wynik, że Polska posiada wszelkie warunki pomyślnego rozwoju produkcji jedwabiu, który jest wytworem jedwabnika-motyla, prządki, którego gąsienica żyje jeden miesiąc w roku, żywiąc się liśćmi morwy. Po upływie określonego czasu, gdy gąsienica stanie się dojrzałą wysnuwa z siebie niteczkę jedwabna długości od 1000—1400 mtr. i z niteczki tej buduje sobie oprzęd, ochraniający poczwarkę.

Owe oprzędy jedwabne stanowią surowiec jedwabny.

Nitka jedwabna, z której oprzęd zbudowany daje się z niego zwinąć jak ze szpulki i służy do wyrobu tkanin jedwabnych.

Podstawowym warunkiem niezbędnym do prowadzenia hodowli jedwabników (motyli) są drzewa morwowe, liśćmi których karmią się gąsiennice jedwabnika. Morwa, jak wiadomo jest drzewem niewybrednem, zwłaszcza morwa biała (morus alba), rośnie dobrze na każdej niemal glebie, sadzić ją można na granicach pól, przy domu i wogóle tam, gdzie obecnie spotykamy małowartościowe drzewa, jak wierzby, kasztany i inne.

Niezależnie od tego należy zwrócić uwagę, że morwa nie jest rozsadnikiem szkodników, gdyż oprócz jedwabnika, żadne inne owady nią się nie żywią, to też polecenia godne jest zachęcanie do rozpowszechnienia tego drzewa i wykorzystywania dotychczas rosnących starych drzew morwowych przez zakładanie hodowli jedwabników.

Hodowla jedwabników może zajmować się każdy posiadający drzewa morwowe i prowadzi się ją jeden raz do roku — na wiosnę, polega ona na karmieniu w przeciągu 4—5 tygodni gąsienic jedwabnika liśćmi morwy.

Jest to więc terenowe, dodatkowe zajęcie rolnika podnoszące zajęcie rolnika podnoszące dochodowość jego gospodarstwa.

Hodowlę jedwabników prowadzi się, nie bezpośrednio na drzewach, lecz w pomieszczeniach pod dachem. Celem jej jest, jak wyżej zaznaczyłem, otrzymanie oprzędów jedwabnych dla sprzedaży fabrykom, które następnie przerabiają je na jedwabne wyroby.

Hodowla jedwabników, jako dodatkowe zajęcie ludności, posiada następujące zalety:

1) jest krótkotrwała—praca przy niej trwa od 4 do 6 tygodni.

2) wypada wtedy, gdy niema dużo robót w polu, (miesiąc czerwiec), gdy wiosenne roboty ukończone—pora zbiorów jeszcze nie nadeszła.

3) jest łatwa i prosta, może ją prowadzić każdy bez specjalnego przygotowania

4) wymaga minimalnych nakładów pieniężnych.

5) dostarcza surowca cennego, który nie podlega psuciu, a więc daje się z łatwością przechowywać.

Kto chce rozpocząć hodowlę jedwabników, powinien zawczasu zamówić w Centralnej Doświadczalnej Stacji Jedwabniczej w Milanówku pod Warszawą jajeczka jedwabnika. Jajeczka te są bardzo tanie 1 gram czyli około 1600 szt. kosztuje 60 gr. Jajeczka te Stacja dostarcza w maju.

Gdy na morwach ukażą się pierwsze listki z jajeczek pod wpływem ciepłej, pokojowej temperatury wylęgają się małe gąsienniczki jedwabnika, które żyją 32—36 dni. Podczas tego okresu należy gąsiennice karmić 4 razy dziennie, podrzucając świeże liście morwy. Po upływie oznaczonego okresu gąsiennice snują wokoło siebie oprzędy jedwabne.

Hodowla zbiera oprzędy, zamarza w sicie nad gorąbą parą i po wysuszenię otrzymuje gotowy surowiec jedwabny, który sprzedaje do fabryki jedwabiu.

Z powyższego wynika, że zasadniczym warunkiem prowadzenia hodowli jedwabników są drzewa morwowe, zaś właściwym celem jej jest otrzymanie oprzędów jedwabnych.

Dochód, jaki w rezultacie przynieść może hodowla jedwabników, zależy od ilości posiadanych drzew morwowych i rozmiarów hodowli.

Przeciętny hodowca, posiadający 16 — 20 drzew morwowych zajmujący się sam hodowlą, może wyhodować w jednej izbie jedwabniki z 25 gramów jajeczek, z czego otrzyma przeciętnie 60 klg. świeżych oprzędów. Za oprzędy te, sprzedane po 9 złotych, hodowca uzyska 540 złotych.

Każdy nawet drobny rolnik może znaleźć kolo domu, lub przy drodze dośc miejsca na posadzenie kilkunastu drzew morwowych, a jednorazowy dochód w sumie 540 zł. za jeden miesiąc nietrudnej pracy stanowi jednak tyle, ile tenże rolnik może uzyskać ze sprzedaży:

16 quintali żyta, albo
100 quintali ziemniaków, lub
4500 sztuk jaj

nie licząc większej ilości pracy, czasu i nakładów pieniężnych zużytych na wytworzenie tych produktów.

Gdyby jednomiesięczną pracę przy hodowli jedwabników ocenić na 100 zł. a inne koszty na 40 zł., to czysty zysk wyniesie 400 zł. czyli tyle, ile obecnie daje drobnemu rolnikowi dochodu 4 ha gruntu.

Zatem hodowla jedwabników jest najkorzystniejszym źródłem podniesienia dochodowości gospodarstw rolnych. Zapotrzebowanie na jedwab, w miarę wzrostu kultury powiększa się z każdym rokiem i zaznaczyć należy, że w 1925 r. sprowadzono do Polski jedwabiu z zagranicy za 30 miljonów zł. Owe miljony złotych pozostałyby w kraju, gdybyśmy posiadali własne jedwabnictwo.

Z rozwojem tej gałęzi produkcji związany jest wzrost własnego przemysłu jedwabnego, zatrudniającego rzesze rolników i hodowców (drobnych rolników) w udziale którym pozostałyby te kwoty obecnie wysyłane zagranicę na sprowadzanie materji jedwabnych.

Stworzenie własnego jedwabnictwa staje się zagadnieniem o poważnem państwowem znaczeniu, wymagającem poparcia zarówno czynników rządowych, samorządowych, oraz organizacji społeczno-rolniczych. Z powyższych względów proszę Panów Przewodniczących o wywieranie wpływu na Wydziały Powiatowe w celu udzielania poparcia tym organizacjom społeczno-rolniczym, które odnośną akcję podejmą.

Niezależnie od tego w myśl zasad wyłożonych w piśmie moim z dn. 18.I.28 r. L. 73|Sm. w sprawie zadrzewienia placów, ulic i dróg w miastach, osadach i wsiach proszę Panów Przewodniczących o podjęcie samodzielnej akcji przez Wydział Powiatowy w kierunku rozpowszechniania kultury morwy białej (morus alba), najodpowiedniejszej do hodowli jedwabników.

W zakończeniu nadmieniam, że szczegółowe instrukcje jak sadzić morwę i jak hodować jedwabniki znaleźć można w podręczniku S. i H. Witaczek „Jedwabnictwo". Ten cenny i dostępny treścią swoją podręcznik otrzymać można w Centralnej Doświadczalnej Stacji Jedwabniczej w Milanówku pod Warszawą, zawiera on wszystkie niezbędne praktyczne wiadomości i instrukcje o hodowli jedwabników i morwy.

Rownocześnie nadmieniam, że Związek Kółek Rolniczych Województwa Lubelskiego (Lublin, Szpitalna 5) organizuje 5 tygodniowy kurs dla przodowników akcji jedwabniczej na terenie Kółek Rolniczych, Kół Młodzieży Wiejsk., Zw. Strzeleckich itp. i w terminie między 10.VI—10.VII rb. przy szkole rolniczej w Dęblinie. Udział samorządów akcji jedwabniczej wyrażałby się w pierwszym rzędzie w finansowym poparciu organizacji rzeczonych kursów drogą wstawienia do budżetów sumy 120 — 150 zł. na stypendjum dla jednego słuchacza, ewentualnie odpowiedni zasiłek dla kilku kandydatów, pochodzących z powiatu. Doceniając poruszoną sprawę mam przekonanie, że gminy wiejskie, miejskie i sejmiki powiatowe dołożą wszelkich starań, celem jaknajszybszego zapoczątkowania odpowiedniej akcji.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
R. Rachwald.

Lublin, dnia 18 maja 1926 r.

B.

178

Zjazd powiatowych referentów wodnych i meljoracyjnych, odbyty w dniu 24 i 25 kwietnia 1928 r.

W dniu 24 i 25 kwietnia br. w sali konferencyjnej Urzędu Wojewódzkiego, odbył się dwu dniowy zjazd referentów spraw wodnych i meljoracyjnych wszystkich starostw Województwa Lubelskiego. Przedmiotem obrad zjazdu było omówienie przepisów polskiego ustawodawstwa wodnego ze szczególnem uwzględnieniem ustawy wodnej z dnia 19.IX.22 r. oraz zmian i

uzupełnień wprowadzonych obecnie nowelą z dnia 24.II b. r. (Dz. U. Nr. 24 poz. 205).

Celem zjazdu było wyjaśnienie wątpliwości, jakie nasuwają się przy stosowaniu w praktyce postanowień prawa wodnego, oraz przełamanie wynikających stąd dla referentów starościńskich trudności w należytem ujmowaniu i stosowaniu zasad, jakie ustawa ta zawiera w kierunku regulowania stosunków wodnych i przeprowadzenia koniecznych meljoracji rolnych. Szczególne znaczenie ma to na terenie b. Kongresówki, gdzie ustawodawstwo wodne przez zaborców nie było należycie postawione i niemal przepisów w tym kierunku nie było. W związku z tem chodzi o ustalenie *kierunku* postępowania władz administracyjnych I instancji jako władz wodnych *zmierzającego* z jednej strony do prawnego uregulowania stosunków wodnych, zaistniałych przed wejściem w życie ustawy wodnej, zaś z drugiej strony zmierzającego do stworzenia trwałych podstaw dla przyszłych stosunków wodnych.

Odnosi się to przedewszystkiem do meljoracji rolnych odwadniających, które mają dla Woj. Lubelskiego nawskroś rolniczego, pierwszorzędno gospodarcze znaczenie.

Ze wielką bolączką na terenie Województwa Lubelskiego są nieuregulowane stosunki wodne, świadczy fakt, że takich gruntów, wymagających meljoracji na terenie Województwa Lubelskiego jest około 1 miljona hektarów.

Jak doniosłem jest znaczenie meljoracji dla rolnictwa, a w związku z tem i dla całego ogólnego stanu gospodarczego naszego kraju, dowodzi choćby tylko ten znany ogólnie fakt, że wydajność gruntów zmeljorowanych wzrasta o 30—50 proc. przy uprawie zbóż kłosowych i ponad 100 do 130 proc. przy uprawie roślin okopowych.

Niema niemal miejscowości, którejby sprawa ta nie dotykała. Jak wiele wiosek i siedzib wymaga uregulowania stosunków wodnych przy różnego rodzaju zakładach wodnych, konieczności oczyszczenia koryt rzek, rzeczek itp., aby woda nie zalewała gruntów, a miała odpływ swobodny. Jeżeliby nawet nie chodziło już o korzyści, jakie przyniesie uregulowanie spraw wodnych i przeprowadzenie meljoracji, to w pierwszym rzędzie chodzi o zabezpieczenie się od tych szkod, jakie woda wyrządza, zalewając czy podtapiając grunty, czyniąc z nich w wielu wypadkach bagna i nieużytki. Wiele też z obecnych nieużytków po odpowiednim osuszeniu można zamienić w grunty użyteczne. Nie trzeba specjalnie podkreślać, jak niezmierne znaczenie ma uregulowanie spraw wodnych dla podniesienia zdrowotności.

W tym świetle Zjazd referentów spraw wodnych i meljoracyjnych starostw Województwa Lubelskiego ma wielkie praktyczne znaczenie.

Jest to dalszy etap w usprawnieniu akcji zapoczątkowanej i konsekwentnie przeprowadzanej od półtora roku przez obecnego Wojewodę Lubelskiego, który sprawami temi specjalnie się interesuje i troskliwie opiekuje i osobiście kierował obradami zjazdu przy współudziale Wice Wojewody Karasińskiego, oraz Naczelnika Wydziału Administracyjnego Dr. Grużewskiego Wyjaśnień o charakterze prawnym udzielał Kierownik Wojewódzkiego Oddziału Wodnego, Radca Ziegler, a techniczych Inżynierowie Szramowicz i Mostowski, protokułował referent Bazak. Nadto wygłoszono szereg referatów o treści organizacyjnej, prawnej i technicznej.

Zjazd ten był poprzedzony całym szeregiem zarządzeń, pouczeń i wskazówek wydanych uprzednio zarówno do podległych Wojewodzie organów, jak i zainteresowanych kół społeczeństwa. Był więc on jakby uwieńczeniem tych wszystkich usiłowań, jakie podjęto ze strony Urzędu Wojewódzkiego dla należytego wyszkolenia w starostwach odpowiednich pracowników, tj. tych, którzy, stykając się bezpośrednio z terenem w poszczególnych powiatach, wywierają swój wpływ, prowadzą sprawy wodne na podstawie przepisów ustawy wodnej, kierują akcją uświadamiającą wśród ludności, tak co do samego znaczenia tych spraw, jak i w kierunku uzyskania środków pieniężnych. Referenci ci muszą służyć ludności radą, pomocą i wskazówkami, a dlatego sami muszą dokładnie zdawać sobie sprawę z zakresu uprawnień, jakie daje ustawa wodna.

Na zakończenie obrad zjazdu wzięli udział uczestnicy zjazdu w praktycznem ćwiczeniu na gruncie przeprowadzonem w postaci postępowania wodno-prawnego przy młynie Mitelmana na Czechówce, zakończonego spisaniem protokułu z przebiegu tej czynności jako podstawa do wydania orzeczenia wodno-prawnego o istnieniu i rozmiarach uprawnienia, od czego uzależniony jest wpis do księgi wodnej.

Należy się spodziewać, że Zjazd osiągnął zamierzony cel i że przyczyni się do znacznej poprawy w tej dziedzinie.

179

Komunikat

w sprawie przyznania kwoty 100.000 zł. na akcję odbudowy powiatów zniszczonych przez wojnę.

L. 3859|Adm.

Na skutek energicznego ściągania daniny lasowej przez władze Administracyjne na terenie Województwa Lubelskiego — Ministerstwo Robót Publicznych przydzieliło na akcję odbudowy powiatów zniszczonych przez wojnę, kwotę 100.000 zł., która została przez Urząd Wojewódzki rozdzielona w następujący sposób:

1) dla pow. Bialskiego — 15000 zł.,
2) dla pow. Chełmskiego — 20.000 zł.,
3) dla pow. Lubelskiego — 15.000 zł.,
4) dla pow. Puławskiego — 15.000 zł.,
5) dla pow. Włodawskiego — 35.000 zł.

Sumy te zostały rozdzielone w postaci pożyczek przez Pożyczkowe Komisje Odbudowy, działając pod przewodnictwem Starostów między poszkodowanych przez wojnę, którzy dotychczas nie odbudowali domów mieszkalnych, a zamieszkują w ziemiankach, komornem, lub barakach prowizorycznych.

Wojewoda Lubelski
w. z. (—) *Karasiński.*

Lublin, dn. 2 maja 1928 r.

180

Ogłoszenie w przedmiocie opłat lekarskich.

L. 1255|Z.

Na podstawie Art. 21 Ustawy z dn. 1.XII 1921 r. w przedmiocie wykonywania praktyki lekarskiej w Pań-

stwie Polskiem (Dz. Ust. z r. 1921 Nr. 105 poz. 762) podaję do wiadomości normy opłat lekarskich oparte na uchwale Rady Izby Lekarskiej z dn. 12.II 1928 r.

Podane kwoty należy uważać za normy orjentacyjne przy rozstrzyganiu wynikłych sporów w razie niezawarcia uprzedniej umowy o należność.

1) Porada u lekarza w domu w dzień do 3 punktów.

2) Porada u chorego w domu w dzień do 5 punktów.

3) Porada u chorego w domu w nocy do 8 punktów.

4) Porada u chorego na przedmieściu w dzień do 7 punktów.

5) Porada u chorego na przedmieściu w nocy do 10 punktów.

6) Wyjazd za straconą godzinę w dzień do 7 punktów.

7) Wyjazd za straconą godzinę w nocy do 14 punktów.

8) Zabieg chirurgiczny drobny, lub djagnostyczny, punkcja, incyzja, opatrunek, wlewanie dożylne etc. do 25 punktów.

9) Zabieg chirurgiczny *średni,* odma sztuczna, rezekcja żebra, przepukliny bez powikłań etc. do 50 punktów.

10) Zabieg chirurgiczny *duży* (laparotomja, trepanacja etc. do 150 punktów.

11) Poród normalny do 25 punktów.

12) Poród z zabiegami operacyjnym, lub skrobanka do 50 punktów.

13) Poród, lub zabieg ginekologiczny z laparotomją do 150 punktów.

Uwagi: a) jeden punkt równa się 3 zł.
b) noc liczy się od 10 wiecz. do 7 rano.
c) środki komunikacyjne opłaca chory.
d) consilium opłaca się podwójnie.
e) dodatkowe porady podczas wyjazdów (folwarki, ambulatorja) wchodzą w rachubę czasu.
f) zabieg przy wyjeździe opłaca się osobno.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Dr. Cz. Kujawski.*

Lublin, dn. 24 kwietnia 1928 r.

181

Ostrzeżenie o włóczęgostwie i wyłudzaniu wsparć.

L. 2144|Sm.

Podaję do publicznej wiadomości, że według zawiadomień Wojewodów: Białostockiego, Kieleckiego, Sląskiego, Tarnopolskiego, Poznańskiego, Stanisławowskiego, Łódzkiego włóczą się po kraju i wyłudzają na koszt swych gmin przynależności datki pieniężne następujące osoby:

1) Sobieszczański Jerzy lat 22 syn Józefa i Janiny ze wsi Sołtany, gminy Sejwy, pow. Suwalskiego.

2) Albin Moszko, ze wsi Osieranki, gminy Szydłowice, pow. Wołkowyskiego.

3) Żółtak Daniel, s. Zofji z Osowskich, urodz. 15.IX 1879 r. w Busku, tamże przynależny.

4) Stychno Franciszek, syn Józefa i Franciszki, ur. 4.X 1893 r. przyn. do gm. Sławków, pow. Olkuski.

5) Miechowicz Władysław, ur. 1904 r., s. Stanisława i Franciszki z Radomia.

6) Kozioł Eleonora, ur. w r. 1876, c. Błażeja i Antoniny z Radomia.

7) Wiaderny Aleksander, ur. w r. 1887, s. Franciszka i Jadwigi z Radomia.

8) Koper Stefan z Sosnowca.

9) Smętek Ignacy z Zawiercia.

10) Garbiec Jan z Zawiercia.

11) Laber Mieczysław z Zawiercia.

12) Półtorak Józef z Zawiercia.

13) Nadzieja - Leokadja Biegierowa, ur. 20.IX 1887 w Wilnie, ob. zam. w Katowicach ul. Solska 1.

14) Mikołaj Nahirny, s. Jakima i Katarzyny ur. w 1887 r. w Wolnej Komorowskiej, pow. Sokal, podający fałszywie gm. Iwanczany, pow. Zbaraż, jako miejsce przynależności.

15) Jan Nowaczyk, ur. 17.VI 1898 w Obornikach, Woj. Poznańskie, przynależny do m. Czempinia, pow. Kościański.

16) Piotr Wasiuta s. Jakóba i Anastazji ur. w gm. Hlebówka pow. Bohorczany woj. Stanisławowskie i tamże przynależny.

17) Piotr Pihulak s. Michała ur. w r. 1873 w Ispasie pow. Kołomyja i tam przynależny.

18) Nikodem Zachwajski s. Nikodema i Marjanny ur. 1899 w Łodzi.

19) Jan Klimasiński s. Jana i Teresy ur. 12.V 1861 w Łodzi.

Ze względu na to, że wyżej wymienione osoby nie posiadają prawa do opieki trwałej w podanych gminach, względnie prawo to już utracili, przeto dla zapobieżenia dalszym nadużyciom z ich strony, Urząd Wojewódzki Lubelski podając powyższe do wiadomości zwraca uwagę, że ewentualnie udzielane wsparcia nie będą zwracane.

Naczelnik Wydziału
wz. (—) *T. Majewski.*

Lublin, dn. 20 kwietnia 1928.

182

Obwieszczenie Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Lublinie *w sprawie wymiaru państwowego podatku gruntowego od gruntów ornych, łąk, pastwisk i innych użytków rolnych znajdujących się na terenie m. Lublina.*

Na zasadzie par. 7 i par. 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 639) celem dokonania wymiaru państwowego podatku gruntowego od gruntów ornych, łąk, pastwisk i innych użytków rolnych znajdujących się na terenie m. Lublina (z wyjątkiem gruntów pod zabudowaniami, podwórzem, ogrodem i sadem), Urzad Skarbowy podatków i opłat na m. Lublin wzywa właściciela wymienionych gruntów do przedstawienia Urzędowi Skarbowemu w terminie dni 14 od daty niniejszego obwieszczenia deklaracji o ilości i rodzaju posiadanych gruntów.

Deklaracja winna zawierać następujące dane:

a) ilość gruntów ornych, zdatnych do uprawy pszenicy, buraków itp.,

b) ilość gruntów żytnio-ziemniaczanych,

c) ilość łąk dwukosnych,

d) ilość łąk jednokosnych,

e) ilość pastwisk, krzaków, zarośli, wygonów,

f) ilość nieużytków, dróg, granic.

Do deklaracji należy dołączyć dokument, stwierdzający przestrzeń gruntów, np. wyciąg z wykazu hi-

potecznego, tabelę likwidacyjną, plan, rejestr pomiarowy itp.

Deklaracja winna być poświadczona przez zwierzchność gminną tj. Magistrat.

W razie niezłożenia wspomnianej deklaracji w wyznaczonym wyżej terminie wymiar podatku gruntowego nastąpi na podstawie d nych, jakiemi rozporządza Urząd Skarbowy.

Naczelnik Urzędu Skarbowego *Lipiński.*

Lublin, dnia 2 maja 1928 roku.

183

Zatwierdzenie zajęcia przez Prokuratora Sądu Okręgowego w Lublinie czasopisma „Samopomoc Chłopska" Nr. 16 z 1928 roku.

Na posiedzeniu gospodarczym I Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Lublinie, dnia 1 maja 1928 r. zapadła decyzja:

Podzielając w zupełności motywy przytoczone we wniosku Prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Lublinie z dnia 30 kwietnia rb. za Nr. Dz. 3594|28 wymienione w p. p. 1 i 2 dopatrując się w artykule pod tytułem: „Wiosna" zamieszczonym w czasopiśmie Nr. 16 „Samopomoc Chłopska" cech przestępstwa, przewidzianego w art. 129 cz. I p. 6 K. K., a w art. tegoż czasopisma tegoż Nr. 16 „Piłsudski nie winien" rozsiewania świadomie fałszywych wiadomości o działalnościach Rządu — cech przestępstwa, przewidzianego w art. 1 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 10.V.27 r. (Dz. Ust. Nr. 1 z roku 1928 poz. 2), na mocy art. 76 77, 30 i 33 rozporządzenia o prawie prasowem postanowił: dokonane przez Starostę Lubelskiego zajęcie czasopisma Nr. 16 „Samopomoc Chłopska" z dn. 29.IV.28 r zatwierdzić, odpisy niniejszej decyzji wraz z odpisami wniosku Prokuratora przesłać Prokuratorowi przy Sądzie Okręgowym w Lublinie i Staroście Lubelskiemu oraz doręczyć redaktorowi Władysławowi Koobowi i wydawcy Stanisławowi Wójtowiczowi, odpis orzeczenia o zatwierdzeniu zajęcia wywiesić w Sądzie i ogłosić w gazecie Wojewódzkiej, jak również i w czasopiśmie „Samopomoc Chłopska".

(—) *T. Warzycki*
(—) *Pruski*
(—) *J. Lachowicz*

Za zgodność świadczy
Starszy Sekretarz (—) *Gwardak*

184

L. 3101|Ad.

Protokuł Nr. 2/ex 28

posiedzenia Wojewódzkiej Komisji do Walki z Alkolizmem, odbytego dn. 31 marca 1928 r.

Obecni: 1) Dr. B. Grużewski, Naczelnik Wydziału Administracyjnego, jako przewodniczący Komisji w zastępstwie Pana Wojewody.

2) Dr. H. Kaczyński wojewódzki inspektor sanitarny w zastępstwie naczelnika Wydziału Zdrowia.

3) P. S. Kamiński, rewizor, jako przedstawiciel Prezesa Izby Skarbowej.

4) P. W. Wojciechowski, w zastępstwie przedstawiciela Rady Miejskiej.

5) Ks. kan. J. Władziński, przedstawiciel Polskiej Macierzy Szkolnej.

6) P. Inż. St. Korczyński, Naczelnik Wydz. Pracy i Opieki Społ. U. W. jako przedstawiciel Tow. Higjenicznego.

7) P. M. Kleczyński, Wojewódzki referent karno-administracyjny, jako sekretarz Komisji.

Obrady rozpoczęto o godz. 10 m. 30.

Porządek dzienny:

I. Odczytanie protokułu poprzedniego posiedzenia, który został ogłoszony w Nr. 11 ex 28 poz. 106.
II. Rozpatrzenie protokułów komisyj powiatowych.
III Opinjowanie spraw karnych.
IV. Wolne wnioski.

I.

Na wniosek Przewodniczącego protokuł Nr. 1 posiedzenia z dn. 24 lutego b. r. jako znany wszystkim członkom z Wojewódzkiego Dziennika Urzędowego Nr. 2|ex 28 poz. 106 przyjęto bez odczytania.

II.

Przystąpiono do rozpatrzenia protokułów komisyj powiatowych i uchwalono:

Janów Lubelski. 1) Protokuł Nr. 9 Janowskiej Komisji z dn. 19.III 1928 r. przyjąć do wiadomości, a w związku z utworzeniem w Kraśniku lub Zakrzówku nowego miejsca sprzedaży w całym powiecie napojów alkoholowych zawiadomić o tej decyzji Izbę Skarbową.

Lublin. 2) Protokuł Nr. 1 Lubelskiej Komisji z dn. 26.I 1928 r. ustępy 1 i 2 przyjąć do wiadomości.

Co do ustępu 3 wyjaśnić Komisji Powiatowej, że ustawa w art. 5 stanowi, że ilość miejsc sprzedaży nie może być powiększoną w stosunku do ilości, jaka była w chwili ogłoszenia ustawy oraz do liczby ludności, ale sprawa rozmieszczenia miejsc sprzedaży zależy wyłącznie od swobodnego uznania Komisji.

P. 5 W sprawie kompetencji władzy Administracyjnej do karania za tajny wyszynk przyjęto do wiadomości, przyczem stwierdzono, że stanowisko Komisji w sprawie niekaralności na zasadzie ustawy przeciwalkoholowej, *tajnej sprzedaży napojów alkoholowych*, jest słuszne, gdyż przekroczenia tą ustawą z dn. 23.4 1920 r. nie są objęte, natomiast są przewidziane przez ustawę akcyzową i podlegają orzecznictwu władz skarbowych. Co do wniosku na odebranie koncesji Stefanowi Chrzanowskiemu właścicielowi piwiarni przy ul. Narutowicza Nr. 26 w Lublinie oraz zniesienia 2 piwiarni przy zbiegu ulic Pijarskiej i Narutowicza, Wojewódzka Komisja uchwala poprzeć te wnioski do Izby Skarbowej. Jednocześnie należy zapytać, czy Pan Starosta wydał odpowiednie zarządzenia w sprawie wzmocnienia kontroli nad temi zakładami, ponadto zwrócić uwagę na niezastosowanie się do zarządzenia Pana Wojewody z dn. 13 grudnia 1927 r. L. 12436|Ad. w sprawie numeracji protokułów od dn. 1.I 1927 r.

Co się zaś tyczy spostrzeżeń odnośnie prostytutek, to wykraczają one poza zakres działania Komisji Przeciwalkoholowej.

Sokołów. 3) Rozpatrując 2 protokuły Sokołowskiej Komisji, które wbrew zarządzeniom Pana Wojewo-

dy z dn. 13 grudnia 1927 r. L. 12.436|Ad. nie są opatrzone numerami porządkowymi, Komisja uchwaliła:

a) Protokuł z dnia 17 lutego 1928 r. przyjąć do wiadomości za wyjątkiem p. 2) w sprawie prośby Estery Kierszenbergowej o zezwolenie na uruchomienie koncesji w lokalu nieodpowiadającym przepisom art. 6, jako należącej do zakresu działania Komisji, gdyż sprawa ta podlega wyłącznej decyzji Pana Starosty,

b) Protokuł z dn. 17 marca 1928 r. przyjąć do wiadomości za wyjątkiem p. 3) w sprawie lokalu na koncesję alkoholową, który po lega bezpośredniemu załatwieniu przez Pana Starostę.

III.

Komisja rozpatrzyła 20 odwołań w sprawach karnych za przekroczenia ustawy przeciwalkoholowej. W 14 wypadkach Komisja wyraziła opinję, że orzeczenia Starostów należy zatwierdzić, w 2 wypadkach zaproponowała zniżenie kar., w 3 wypadkach uchylenie orzeczeń dla braku dowodów winy. Ponadto w 4 wypadkach wyrażono zdanie, że należy pociągnąć do odpowiedzialności karnej obok sprzedawcy także spożywców alkoholu, których władze orzekające traktowały niesłusznie jako świadków, a nie współoskarżonych.

Jedną sprawę postanowiono zwrócić Starostwu w celu zbadania czy odwołujący się nie był później ponownie przyłapany na opilstwie, gdyż od czasu wydania zaczepionego orzeczenia upłynęło już półtora roku, a rekurent ma opinję nałogowego pijaka

IV.

P. Inżynier Korczyński nawiązując do swego oznajmienia na poprzedniem posiedzeniu oświadcza, że organizacja odczytów i pogadanek w sprawach wstrzemięźliwości od trunków na odprawach komendantów posterunków P.P. nie da się zorganizować, ponieważ odprawy te odbywają się we wszystkich powiatach jednocześnie.

Wobec tego albo potrzebaby wysłać odrazu 19 prelegentów po 1 do każdego powiatu albo rozłożyć tę akcję na szereg miesięcy, objeżdżając kolejno wszystkie powiaty. O skuteczności tej metody propagandy świadczą wyniki osiągnięte przez wykłady o trzeźwości w szkołach, gdzie młodzież garnie się tłumnie do zakładania kółek trzeźwości i wstępowania do nich. Postanowienie wstępowania powinien poprzedzić odpowiedni namysł i powinien być wynikiem świadomości przyjmowanych obowiązków. Przewodniczący *Dr. Grużewski* zaznacza, żo jego zdaniem przedewszystkiem należy wydać *numer propagandowy Dziennika Wojewódzkiego.* Numer ten powinien zawierać w części urzędowej okólnik Wojewody Lubelskiego, przypominający sankcje karne za przekroczenia ustawy przeciwalkoholowej, następnie w części nieoficjalnej, artykuł oświetlający sprawę alkoholizmu z punktu widzenia społecznego, higienicznego, moralnego i pedagogicznego, uzupełniony tablicami statystycznemi a na koniec wyczerpującą bibljografją przedmiotu.

Ks. Kan. Władziński uznaje oba sposoby propagandy żywem słowem i pismem (drukiem) za celowe jako wzajemnie się uzupełniające. O ile chodzi o zawiązywanie kółek trzeźwości przy szkołach, to należy akcję tę scentralizować w organizacii wyższego rzędu, obejmującej wszystkie kółka szkolne w jedną całość.

Po wyczerpaniu porządku dziennego o godz. 12 m. 40. posiedzenie zamknięto.

Przewodniczacy Wojewódzkiej Komisji
do Walki z Alkoholizmem
Wojewoda Lubelski
w.z. (—) *Dr. B. Grużewski*
Naczelnik Wydziału Administr.

Lublin, dn. 31 marca 1928 r.

C.

L. 2969.

1) Przetarg na sprzedaż lamp naftowo-żarowych.

Magistrat m. Żelechowa pow. Garwolińskiego sprzeda w drodze ofert 5 lamp naftowo-żarowych typu „Lech" i 3 lampy typu „Waszyngton", używane w dobrym stanie wraz z akcesorjami i częściami zapasowymi. Zainteresowani mogą składać oferty w ciągu 14 dni od daty niniejszego ogłoszenia.

Burmistrz *Ludwik Pudło.*

2) Licytacje.

121|28

Komornik Sądowy przy Sądzie Okręgowym w Lublinie Stanisław Aktaboski, zamieszkały w Janowie, ogłasza, że w dniu 18 czerwca 1928 r. od godz. 10 rano odbędzie się w Janowie sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości, a mianowicie: walców młyńskich firmy „Lechja", należących do Karola Sokołowskiego, zamieszkałego w Janowie Lub., na zaspokojenie należności firmy „Elibor" w Lublinie i oszacowanych na sumę 1500 złotych.

Janów dnia 12 maja 1628 r.

Komornik Sądowy (—) *S. Aktaboski.*

126|28

Komornik Sądowy przy Sądzie Okręgowym w Lublinie Stanisław Aktaboski, zamieszkały w Janowie, ogłasza, że w dniu 18 czerwca 1928 r. od godz. 10 rano odbędzie się w Janowie Lub. sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości, a mianowicie: 1) Lokomobili „Lantz", 2) Dynama „Brown Boveri" i 3) Sieci połączenia, druty i słupy na m. Janów, należących do Karola Sokołowskiego zamieszkałego w Janowie— elektrownia, na zaspokojenie należności Lub. Synd. Roln. i oszacowanych na sumę 25.000 złotych.

Janów dnia 12 maja 1928 r.

Komornik Sądowy (—) *S. Aktaboski.*

386|27

Komornik Sądowy przy Sądzie Okręgowym w Lublinie Stanisław Aktaboski, zamieszkały w Janowie ogłasza, że w dniu 4 czerwca 1928 r. od godz. 10 rano odbędzie się w Janowie sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości, tj. perlaka młyńskiego, należącego do Karola Sokołowskiego, zamieszkałego w Janowie, na zaspokojenie należności Pow. Kasy Chorych

i oszacowanego na sumę 500 złotych poniżej szacunku, jako w drugim terminie.

Janów dnia 12 maja 1928 r.

Komornik Sądowy (—) *S. Aktaboski.*

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Siedlcach na powiat Sokołowski na zasadzie art. 1030 Ust. Post. Cyw. podaje do wiadomości, że w dniu 8 czerwca 1928 r. o godz. 10 z rana w Sokołowie przy ul. Rogowskiej pod Nr. 2 w mieszkaniu Ajzyka Hendla odbędzie się sprzedaż przez licytację majątku ruchomego należącego do Ajzyka Hendla ocenionego na sumę trzysta dwadzieścia (320) złotych.

Spis rzeczy i szacunek tadowych przejrzeć można będzie w dniu sprzedaży.

Sokołów, dnia 14 maja 1928 r.

Komornik *St. Olędzki.*

L. 1139|27

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Siedlcach rewiru Łukowskiego *Telesfor Górczyński* w Łukowie zamieszkały, obwieszcza, że w dniu 8 czerwca 1928 roku od godz. 10 z rana w Aleksandrowie, gm. Gołąbki odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, a mianowicie: 3 krów, należących do Piotra Nurzyńskiego, ocenionych na zł. 900. Zgodnie z art. 1070 U. P. C. licytacja odbędzie się niżej szacunku.

Łuków, dnia 14 maja 1928 r.

Komornik *T. Górczyński.*

L. 1140|27

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Siedlcach rewiru Łukowskiego *Telesfor Górczyński* w Łukowie zamieszkały, obwieszcza, że w dniu 8 czerwca 1928 roku od godz. 10 z rana w Aleksandrowie, gm. Gołąbki odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, a mianowicie: 10 wozów żyta i 50 metrów kartofli, należących do Piotra Nurzyńskiego, ocenionych na zł. 600. Zgodnie z art. 1070 U. P. C. licytacja odbędzie się niżej szacunku.

Łuków, dnia 14 maja 1928 r.

Komornik *T. Górczyński.*

L. 1183|27

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Siedlcach rewiru Łukowskiago *Telesfor Górczyński* w Łukowie zamieszkały, obwieszcza, że w dniu 8 czerwca 1928 roku od godz. 10 z rana w kol. Łazach, gm. Gołąbki odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, a mianowicie: 4 świń, 5 jałówek, krowy, 15 wozów żyta i kopca kartofli, należących do Karola Świerczewskiego, ocenionych na zł. 1900. Zgodnie z art. 1070 U. P. C. licytacja odbędzie się niżej szacunku.

Łuków, 14 maja 1928 r.

Komornik *T. Górczyński.*

3) Udzielenie zezwoleń na uruchomienie komunikacyj samochodowych.

Felzensztejn Moszek z Janowa Podlaskiego otrzymał pozwolenie na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa przewozowego samochodowo-osobowego na przestrzeni Biała-Podl. — Janów-Podl. — Konstantynów na przeciąg jednego roku licząc od dnia 15.III.28 r. do dnia 28.II 1929 r.

Opłata za przejazd: a) osoby cywilne z Białej do Janowa Podl. 2 zł. z Janowa do Konstantynowa 0.80 gr. lub odwrotnie, b) wojskowi i urzędnicy 1 zł. 60 gr., zaś z Janowa do Konstantynowa 0.60 groszy.

ROZKŁAD JAZDY

Wyjazd	godzina	Przyjazd	godzina
z Białej	6.30	do Janowa	7.—
„ Janowa	7.10	„ Konstantynowa	7.25
„ Konstantynowa	7.40	„ Janowa	7.55
„ Janowa	8.45	„ Białej	9.15
„ Białej	12.—	„ Janowa	12.30
„ Janowa	14.—	„ Białej	14.30
„ Białej	15.30	„ Janowa	16.—
„ Janowa	17.—	„ Białej	17.30
„ Białej	19.10	„ Janowa	19.40

Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych w Lublinie zezwoliła w dniu 3 marca 1928 r. Nr. 2540|IX|4 na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa przewozowo-samochodowo-osobowego *Karolowi Sokołowskiemu* z Terespola powiatu Bialskiego na przestrzeni Terespol Brześć n|B — Kamieniec Litewski w|g. następującego rozkładu jazdy i taksy w koncesji.

Opłata za przejazd: Z Terespola do Brześcia n|B. lub odwrot. osoby cywilne 0.60 gr., wojsk. i urzędn. państwowi za okazaniem legitymacji 0.50 gr., z Brześcia do Kamieńca Lit. lub odwrot. osoby cywilne 5 zł. 60 gr., wojsk. i urzędn państwowi za okazaniem legitymacji 4 zł. 50 gr.

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.

Rozkład jazdy.

Wyjeżdża w godzinach: z Terespola I—9, II—10, III—11, IV—12, V—13, VI—14, VII—15, VIII—16, IX—17; z Brześcia I—9,20; II—10,20; III—11,20; IV—12,20; V—13,20; VI—14,20; VII—15,20; VIII—16,20; IX—17,20; z Brześcia 17,45; z Kamieńca Lit. 6,45.

Przyjeżdża w godzinach: do Brześcia I—9,15; II—10,15; III—11,15; IV—12,15; V—13,15; VI—14,15; VII—15,15; VIII—16,15; IX—17,15; do Terespola I—9 35; II—10,35; III—11 35; IV—12,35; V—13,45; VI—14,35; VII—15,35; VIII—16,35; IX—16,40; do Kamieńca 19.45; do Brześcia 8,30.

Obciążenie samochodu nie może przekraczać 19 osób włącznie z kierowcą i 180 kg. bagażu ręcznego.

Wójtowicz Jan, zamieszkały w Kicinie, pow. Białopole otrzymał pozwolenie na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa przewozowego samochodowego-osobowego na przestrzeni Lublin — Hrubieszów.

Opłata za przejazd: z Lublina do Piask lub odwrotnie osoby cywilne 4.20, wojskowi i urzędnicy państwowi za okazaniem legit. 1.90 zł., z Piask do Chełma lub odwrotnie osoby cywilne 4.60 zł., wojskowi i urzędnicy państwowi za okazaniem leg. 3.70 zł.,

z Chełma do Białopola lub odwrotnie osoby cywilne 2.50 zł., wojskowi i urzędnicy państwowi za okazaniem leg. 2.00 zł., z Białopola do Hrubieszowa lub odwrotnie osoby cywilne 2.80 zł., wojskowi i urzędnicy państwowi za okazaniem leg. 2.20 zł., z Lublina do Hrubieszowa lub odwrotnie osoby cywilne 12.30 zł., wojskowi i urzędnicy państwowi za okazaniem leg. 9.90 zł. Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.

Rozkład jazdy.

Wyjeżdża	godz.	Przyjeżdża	godz.
z Lublina	6.—	do Piask Lut.	6.45
z Piask Lut.	6 50	do Chełma	8.15
z Chełma	8.20	do Białopola	9.05
z Białopola	9.10	do Hrubieszowa	10.—
z Hrubieszowa	16.—	do Białopola	16.45
z Białopola	16.50	do Chełma	17.35
z Chełma	17.40	do Piask Lut.	19.05
z Piask Lut.	19.10	do Lublina	20.—

Lubelski Urząd Wojewódzki (Okr. Dyr. Rob. Publ. Oddział Drogowy w Lublinie), udzielił pozwolenia *Antoniemu Serafinowi*, zam. w Lublinie, ul. Króla Leszczyńskiego L. 36 na uruchomienie i utrzymywanie osobowej komunikacji samochodowej na linji Lublin—Piaski do dnia 31 grudnia 1928 roku.

Opłata za przejazd: z Lublina do Piask Lut. lub odwrotnie osoby cywilne 2.40 zł., wojskowi i urz. państw. za okazaniem legitymacji 1.90 zł.

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.

Rozkład jazdy.

Wyjeżdża	godz.	Przyjeżdża	godz.
z Piask Luterskich	7.15	do Lublina	8.15
z Lublina	17.15	do Piask Luterskich	18.15

Obciążenie samochodu nie może przekraczać 16 osób włącznie z kierowcą i 150 kg. bagażu ręcznego.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Okr. Dyr. Rob. Publ. Oddział Drogowy w Lublinie) udzielił pozwolenia *Chanie Rozenblat*, zamieszkałej w Lublinie, ul. Cyrulnicza l. 8, na uruchomienie i utrzymywanie osobowej komunikacii samochodowej na linji Lublin — Piaski — Kurów, Lublin — Siedliszcze, Lublin — Krasnystaw, do dnia 28.II 1929 r.

Opłata za przejazd: z Lublina do Piask lub odwrotnie osoby cywilne 2.40 zł., wojskowi i urzędnicy państwowi za okazaniem legitymacji 1.90 zł., z Lublina do Kurowa lub odwrotnie osoby cywilne 3.20 zł., wojskowi i urzędnicy państwowi za okazaniem legitymacji 2.60 zł., z Lublina do Siedliszaza osoby cywilne 5.00 zł., wojskowi i urzędnicy państwowi za okazaniem legitymacii 4.00 zł., z Lublina do Krasnegostawu osoby cywilne 5 40 zł., wojskowi i urzędnicy państwowi za okazaniem legitymacji 4.30 zł., Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.

Rozkład jazdy.

Codzienie na przestrzeni Lublin — Piaski.

Wyjeżdża	godz.	Przyjeżdża	godz.
z Piask	7.—	do Lublina	8.—
z Lublina	17.—	do Piask	18.—
W poniedziałki każdego tygodnia.			
z Lublina	8.30	do Kurowa	9.50
z Kurowa	14.30	do Lublina	15.50
We wtorki każdego tygodnia.			
z Lublina	8.30	do Krasnegostaw.	10.30
z Krasnegostawu	14.30	do Lublina	16.30
We czwartki każdego tygodnia.			
z Lublina	8.30	do Siedliszcza	10.30
z Siedliszcza	14.30	do Lublina	16.30

Lubelski Urząd Wojewódzki (Okr. Dyr. Rob. Publ. Oddział Drogowy), udzielił pozwolenia *Dawidowi Lejzorowi Niskiemu*, zamieszkałemu w os. Piaski Luterskie na uruchomienie i utrzymywanie osobowej komunikacji samochodowej na linji Chełm — Lublin przez Trawniki i Fajsławice do dnia 28.II 1929 r.

Opłata za przejazd: z Chełma do Siedliszcza lub odwrotnie osoby cywilne 2.40 zł., wojskowi i urzędn. państw. za okazaniem legitymacji 1.90 zł., z Siedliszcza do Trawnik lub odwrotnie osoby cywilne 1.50 zł., wojskowi i urzędn. państw. za okazaniem legitymacji 1.20 zł., z Trawnik do Fajsławic lub odwrotnie osoby cywilne 0.60 gr., wojskowi i urzędn. państw. za okazaniem legitymacji 0.50 zł., z Fajsławic do Piask Lut. lub odwrotnie osoby cywilne 1.— zł., wojskowi i urzędn. państw. za okazaniem legitymacji 0 80 zł., z Piask Luter. do Lublina lub odwrotnie osoby cywilne 2.40 zł., wojskowi i urzędn. państw. za okazaniem legitymacji 1.90 zł., z Chełma do Lublina lub odwrotnie osoby cywilne 7.90 zł., wojskowi i urzędn. państw. za okazaniem legitymacji 6.30 zł.

Bagaż ręczny do 10 klg. bezpłatnie.

Rozkład jazdy.

Wyjeżdża	godz.	Przyjeżdża	godz.
z Chełma	7.15	do Siedliszcza	8.—
z Siedliszcza	8 10	do Trawnik	8.35
z Trawnik	8.40	do Fajsławic	9.05
z Fajsławic	9.10	do Piask Luterskich	9.35
z Piask Luterskich	9.40	do Lublina	10.25
z Lublina	17.15	do Piask Luterskich	18.—
z Piask Luterskich	18 15	do Fajsławic	18.40
z Fajsławic	18 45	do Trawnik	19.—
z Trawnik	19.05	do Siedliszcza	19 30
z Siedliszcza	19.35	do Chełma	20.15

Obciążenie samochodu nie może przekraczać 19 osób włącznie z kierowcą i 180 kg. bagażu ręcznego.

Mendelko Szulim z Łosic otrzymał pozwolenie na uruchomienie i utrzymywanie przedsiębiorstwa samochodowo osobowego, na przestrzeni Siedlce—Łosice—Niemojki na przeciąg jednego roku, licząc od dnis 4.IV.28 r. do dnia 31.III.1929 r.

Opłata za przejazd: a) osoby cywilne z Siedlec do Mord lub odwrotnie 1 zł. 80 gr. Z Mord do Łosic lub odwrotnie 1 zł. 40 gr., z Łosic do Niemojek lub odwrotnie 70 gr., z Siedlec do Niemojek lub odwrotnie 3 zł. 90 gr., b) wojskowi i urzędnicy państwowi za okazaniem legitymacii z Siedlec do Mord 1 zł. 40 gr., z Mord do Łosic 1 zł. 20 gr., z Łosic do Niemojek 1.60 gr., z Siedlec do Niemojek 3 zł. 10 gr.

Rozkład jazdy.

Wyjazd	godz.	Przyjazd	godz.
z Niemojek	1.—	do Łosic	1.10
z Łosic	4.30	do Niemojek	4.40
z Niemojek	5.30	do Łosic	5.40
z Łosic	7.—	do Mord	7.30
z Mord	7.40	do Siedlec	8.20

z Siedlec	18.—	do Mord	18.40
z Mord	18 50	do Łosic	19.30
z Łosic	24.—	do Niemojek	24.10

Lubelski Urząd Wojewódzki (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych Oddział Drogowy) w Lublinie, udzielił *Stanisławowi Splewińskiemu* zamieszkałemu w Cukrowni „Klemensów" pozwolenia na uruchomienie i utrzymywanie przedsiębiorstwa przewozowego samochodowego osobowego na przestrzeni Zamość — Szczebrzeszyn—Zwierzyniec na przeciąg jednego roku, licząc od dnia 1 lutego 1928 r. do dnia 31 stycznia 1929 r., ustanawiając następującą taksę i rozkład jazdy:

Za przejazd; z Zamościa do Szczebrzeszyna lub odwrotnie osoby cywilne 2 zł. 10 gr., wojskowi i urzędnicy państwowi za okazanlem legitymacji 1 zł. 70 gr., ze Szczebrzeszyna do Zwierzyńca lub odwrotnie osoby cywilne 1 zł. 10 gr., wojskowi i urzędnicy państwowi za okazaniem legitymacji 90 gr., z Zamościa do Zwierzyńca osoby cywilne 3 zł. 20 gr., wojskowi i urzędnicy państwowi za okazaniem legitymacji 2 zł. 60 gr.

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.

Rozkład jazdy.

Wyjeżdża	godz.	Przyjeżdża	godz.
ze Zwierzyńca	6.45	do Szczebrzeszyna	7.15
ze Szczebrzeszyna	7.25	do Zamościa	8.10
z Zamościa	9.—	do Szczebrzeszyna	9.45
ze Szczebrzeszyna	10.30	do Zwierzyńca	11.—
ze Zwierzyńca	12.—	do Szczebrzeszyna	12.50
ze Szczebrzeszyna	12.40	do Zamościa	13.25
z Zamościa	14.15	do Szczebrzeszyna	15.—
ze Szczebrzeszyna	15.10	do Zwierzyńca	15.40
ze Zwierzyńca	16.45	do Szczebrzeszyna	17.15
ze Szczebrzeszyna	17.25	do Zamościa	18.10
z Zamościa	19.30	do Szczebrzeszyna	20.15
ze Szczebrzeszyna	20.25	do Zwierzyńca	20.55

Obciążenie samochodu nie może przekraczać: 1) Marki „Ford" L.B 3342 16 osób i 150 kg. bagażu ręcznego, 2) marki „Berliet" L.B 3380—28 osòb i 270 kg. bagażu ręcznego.

Inspekcyjna służba drogowa korzysta z przejazdu bezpłatnie na odcinkach drogi powierzonych ich dozorowi.

4) Założenie gminnych kas pożyczkowo - oszczędnościowych.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo - oszczędnościowych z dnia 30.XII.1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 118 poz. 1069) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13.III 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 35 p. 249) została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą *w Dołhobyczowie powiatu hrubieszowskiego.*

Kapitał zakładowy ustalono w sumie 2000 zł.

Kasa może zaciągać zobowiązania do 20 krotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego kasy.

Wójt gminy Dołhobyczów
(—) *H. Staszczuk.*

Sekretarz *(—) S. Wargala*

Na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o organizacji i ustalaniu statutów gminnych kas pożyczkowo - oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr. 118|24 p. 1069), Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35|25 poz. 239) zoktała założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą *w Michowie pow. Lubartowskiego.*

Kapitał zakładowy kasy wynosi zł. 6000.

Kasa może zaciągać zobowiązania do 20 krotnej wysokości kapitału zasobowego i zakładowego kasy.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustalaniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo - oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 118 poz. 1069) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowykh (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 239) założona została gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa dla gminy Białobrzegi z siedzibą we wsi *Białobrzegi pow. Łukowskiego.*

Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie 8600 złotych.

Kasa może zaciągać zobowiązania w dwudziestokrotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego kasy.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Starosta (—) *W. Makowski.*

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustalaniu statutów gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118 poz. 1069) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 239) została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa dla gminy Ulan z siedzibą we wsi *Sętki, pow. Łukowskiego.*

Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie zł. 4.200.

Kasa może zaciągać zobowiązania w dwudziestokrotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego kasy.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Starosta (—) *W. Makowski.*

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o organizacji i ustalaniu statutów gminych kas pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118|1924 poz. 1069) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13.III 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35 p. 239) została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w *Bielanach gm. Kowiesy pow. Sokołowskiego.*

Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie 2000 złotych.

Kasa może zaciągać zobowiązania do 20 krotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego kasy.

5) Postępowania scaleniowe gruntów.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 39|1936 r. poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 30 czerwca 1927 roku postanowiono: 1. Wnioski gospodarzy *wsi Bolesty i Wyczółki*, zgłoszone do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Janowie Podlaskim w dn. 19 i 24 listopada 1923 r. o wdrożenie postępowania scaleniowego ich gruntów, zaświadczone przez Komisarza Ziemskiego na powiat Konstantynowski w dn. 7 i 8 marca 1927 roku, zatwierdzić. 2 Do obszaru scaleniowego włączyć: a) grunty wykazane w tabeli likwidacyjnej wsi Bolesty obszarem 2 m. 44 pr. czyli 1,2018 ha, b) grunty niehipotekowane drobnoszlacheckie wsi Bolesty obszarem 271,47 ha, c) grunty niehipotekowane drobnoszlacheckie wsi Wyczółki obszarem 179,94 ha. Czyli ogółem jednem postępowaniem scaleniowem objąć 452,61 ha gruntu. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisów motywowanego orzeczenia. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym, stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 39|1926 r. poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 30 kwietnia 1927 roku postanowiono: 1. Wniosek gospodarzy *wsi Bukowina* o wdrożenie postępowania scaleniowego gruntów ich wsi, zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Biłgoraju dnia 24 sierpnia 1925 r., zatwierdzić. 2. Do obszaru scaleniowego włączyć: a) grunty ukazowe wsi Bukowina o obszarze 1956,09 ha, b) grunty, które zostaną wydzielone z dóbr Ordynacji Zamojskiej dla osad wsi Bukowina wzamian za zrzeczenie się praw do służebności. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisów motywowanego orzeczenia. Powyższe orzeczenie, jako utrzymane w mocy orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 27-go września 1927 r. Nr. 256|27-II stało się prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 39|1926 r. poz. 241) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 29 kwietnia i 12 maja 1927 roku postanowiono: 1. Wniosek gospodarzy *wsi Czechów* o wdrożenie postępowania scaleniowego gruntów ich wsi, zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie dnia 20 maja 1926 roku — zatwierdzić. 2. Do obszaru scaleniowego włączyć: a) grunty ukazowe wsi Czechów oprócz południowo-zachodniej części tych gruntów p. n. Helenów, zawierającej około 30,90 ha, położonej pomiędzy drogami bitemi Lublin—Puławy i Lublin—Kraśnik i kompleksu tych gruntów, o powierzchni około 9,33 ha, położonego pomiędzy drogą bitą Lublin—Puławy, a linją równoległą do tej drogi, przeprowadzoną w odległości 200 metrów na północny-wschód od niej, to jest obszar 109,8545 ha, b) grunty państwowego majątku Czechów, rozparcelowane w 1925 r. (oddzielnie położona łąka), stanowiące obecnie własność posiadaczy gruntów wsi Czechów—o obszarze 1,7989 ha, c) grunty z majątku państwowego Czechów na powiększenie karłowatych gospodarstw 20,7300 ha, czyli jednem postępowaniem scaleniowem objąć 132 hektary 3834 metry kw. gruntu. Od isy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisu motywowanego orzeczenia. Powyższe orzeczenie, jako utrzymane w mocy orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 26 sierpnia 1927 roku Nr. 235|27—II stało się prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 39|1926 r. poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 30 czerwca 1927 roku postanwiono: 1. Wniosek gospodarzy *wsi Dańców*, w liczbie 44, o wdrożenie postępowania scaleniowego gruntów ich wsi, zaświadczony przez Komisarza Ziemskiego we Włodawie w dn. 22 lutego 1927 r. zatwierdzić. 2. Do obszaru scaleniowego włączyć: a) grunty tabelowe wsi Dańców, obszarem 663,32 ha, b) grunty zaserwitutowe, otrzymane przez serwitutantów w roku 1912 — 279,80 ha, c) grunty objęte księgą hipoteczną „Części Ziemskie we wsi Dańców 28 27 ha, czyli jednem postępowaniem scaleniowem objąć 971,39 ha gruntu. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że orzeczenie to może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisów motywowanego orzeczenia. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym, stało się ono prawomocnem i podlega natychmiatowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 39|1926 roku poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 1 lipca 1927 r. postanowiono: ustalony orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 30 października 1925 r. obszar scalenia gruntów *wsi Gdola* rozszerzyć przez włączenie doń 17,7668 ha gruntów z dóbr ziemskich „Łąki Serebryszcze”, stanowiących własność jawnych z wykazu hipotecznego tych dóbr współwłaścicieli: Zdzisława Lechnickiego, Wandy Rzewuskiej, Felicjana Lechnickiego, Tadeusza Lechnickiego, Marji Lechnickiej i Janiny Lechnickiej i pozostających w posiadaniu 20 gospodarzy wsi Gdola i wrzynających się

klinem ze strony zachodniej w obszar scalenia tej wsi. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że orzeczenie to może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisu motywowanego orzeczenia. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym, stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 39|1926 r. poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 30 maja 1927 r. postanowiono: 1. Wniosek gospodarzy *wsi Grodysławice, gm. Rachanie*, pow. Tomaszowskiego, o wdrożenie postępowania scaleniowego gruntów ich wsi, zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Tomaszowie w dniu 6 kwietnia 1926 r. — zatwierdzić. Do obszaru scaleniowego włączyć: 1. wszystkie grunty ukazowe wsi Grodysławice — obsz. 564 ha 9520 mtr. kw. 2) grunty otrzymane przez włościan wsi Grodysławice z dóbr Grodysławice na mocy dobrowolnego układu z 1913 r. o zamianie gruntów — obsz. 19,0468 ha. 3) Wszystkie grunty zaserwitutowe wsi Grodysławice — obsz. 78,8486 ha, 4) wszystkie grunty pocerkiewne Grodysławice — obsz. 32.1926 ha czyli ogółem objąć jednem postępowaniem scaleniowem 695,0400 ha gruntu. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisów motywowanego orzeczenia. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym, stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 30 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 39|1926 roku poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 30 maja 1927 roku postanowiono: 1. Wniosek gospodarzy *wsi Honiatycze* o wdrożenie postępowania scaleniowego gruntów tej wsi zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Tomaszowie Lubelskim zatwierdzić. 2. Do obszaru scaleniowego włączyć: a) 487 hektarów 8854 metrów kwadratowych ziemi, zapisanej w tabeli likwidacyjnej wsi Honiatycze, b) 23 hektary 7856 metrów kwadratowych ziemi pocerkiewnej Honiatycze i c) 6 hektarów 9275 metrów kwadratowych ziemi i dóbr ziemskich „Honiatycze" pow. Tomaszowskiego, uregulowanych na imię Zygmunta Rulikowskiego, w miejscowościach: koło cegielni, plac po karczmie i plac pod budynkiem dworskim t. j. ogółem 518 hektarów 5985 metrów kwadratowych gruntu. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisów motywowanego orzeczenia. Powyższe orzeczenie, jako utrzymane w mocy orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 19 grudnia 1927 r. Nr. 373|27—ref. I stało się prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 39|1926 r. poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 1 lipca 1928 r. postanowiono: 1. Wniosek-uchwałę gospodarzy *wsi Janisze* o wdrożenie postępowania scaleniowego ich gruntów, zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Garwolinie w dn. 7.I.1924 r. — zatwierdzić. 2. Do obszaru scaleniowego włączyć: a) grunty ukazowe wsi Janisze o powierzchni 113,0846 ha, b) grunty, które posiadacze osad tabelowych wsi Janisze otrzymali za zrzeczenie się praw do służebności tj. obszar 17,7515 ha, c) część gruntów stanowiących przedmiot księgi hipotecznej „Brussów B" pow. Garwolińskiego, czyli obszar 6,7184 ha należący do jawnego z wyk. hip. właściciela Jakóba Miłosza, d) część dóbr ziemskich „Ryki A" pow. Garwolińskiego t. j. obszar 13,2110 ha, należący do s. s. Marty Marchwickiej, czyli jednem postępowaniem scaleniowem objąć 150,7655 ha. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisów umotywowanego orzeczenia. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym, stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 39|1926 r. poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 28 lutego 1927 r. postanowiono: 1. Wniosek 5 gospodarzy *wsi Kobylany Kozy, gm. Tarków*, pow. Siedleckiego o wdrożenie postępowania scaleniowego w ich wsi, zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Siedlcach w dniu 7 marca 1925 roku — zatwierdzić. Do obszaru scaleniowego włączyć: 1) wszystkie grunty t.zw. drobnoszlacheckie wsi Kobylany Kozy 127,59 ha. 2) wszystkie grunty uregulowane w księdze wieczystej dóbr ziemskich p.n. „Kobylany Kozy A" 89,42 ha. czyli ogółem objąć jednem postępowaniem scaleniowem 217,01 ha gruntu. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisów motywowanego orzeczenia. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym, stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 39|1926 r. poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 30 maja 1927 roku postanowiono: I. Wniosek gospodarzy *wsi*

Makoszka o wdrożenie postępowania scaleniowego ich gruntów zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego we Włodawie dnia 29 kwietnia 1924 r. zatwierdzić. II. Do obszaru scaleniowego włączyć: 1) grunty ukazowe, zapisane w akcie nadawczym wsi Makoszka o obszarze 198,40 ha, 2) grunty osady pokarczemnej Makoszka (pozostającej w dzierżawie gromady wsi Makoszka) o powierzchni 0,29 ha, czyli ogółem 198 hektarów 69 arów gruntu. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisów motywowanego orzeczenia. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym, stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P Nr. 39|1926 r. poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 29 kwietnia 1927 r. postanowiono: 1. Wniosek gospodarzy *wsi Miętkie* o wdrożenie postępowania scaleniowego gruntów ich wsi, zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Hrubieszowie dnia 30 stycznia 1926 r. — zatwierdzić. II. Do obszaru scaleniowego włączyć grunty: a) ukazowe wsi Miętkie o powierzchni 580,76 ha, b) które posiadacze osad wsi Miętkie otrzymali za zrzeczenie się praw do służebności—100,75 ha, c) t.zw. pocerkiewne Miętkie — 21,37 ha, t.j. ogółem 702 hektary 88 metr. kwadratowych. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisów motywowanego orzeczenia. Wobec niezaskarżenia niniejniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym, stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 39|1926 roku poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 1 lipca 1927 roku postanowiono: 1. Wniosek gospodarzy *wsi Osiny Górne* zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Siedlcach w dniu 8 marca 1924 r. o wdrożenie postępowania scaleniowego gruntów ich wsi, zaświadczony przez Komisarza Ziemskiego w Siedlcach w dniu 30 listopada 1926 r., zatwierdzić. 2. Do obszaru scaleniowego włączyć: a) grunty ukazowe, wykazane w akcie nadawczym wsi Osiny Górne, obszarem 18,90 ha, b) grunty niehipotekowane, należące do szlachty tejże wsi, ob zarem 435,40 ha, c) grunty hipotekowane stanowiące przedmiot księgi wieczystej pod nazwą Mokobody, obsz. 67,14 ha, czyli ogółem jednem postępowaniem scaleniowem objąć 521,41 ha gruntu. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisów motywowanego orzeczenia. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym, stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 39|1926 r. poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 2 sierpnia 1927 roku postanowiono: Wniosek gospodarzy *wsi Przechodzisko* o wdrożenie postępowania scaleniowego ich gruntów, zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Radzyniu dnia 28 sierpnia 1926 r. zatwierdzić. Do obszaru scaleniowego włączyć: a) wszystkie grunty ukazowe wsi Przechodzisko t. j. 653,26 ha, b) grunty, które posiadacze osad tabelowych tej wsi otrzymali za zrzeczenie się praw do służebności (układ z 15.IX 1923 r.) t. j. 90,52 ha, czyli jednem postępowaniem scaleniowem objąć 743,78 ha gruntu. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisów motywowanego orzeczenia. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym, stało się ono prawomocnem podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 39|1926 roku poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 6 lipca 1926 roku postanowiono: 1. Wniosek 12 gospodarzy *wsi Sętki, gm. Ulan* pow. Łukowskiego o wdrożenie postępowania scaleniowego gruntów ich wsi, zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Łukowie dnia 16 maja 1924 roku zatwierdzić. 2. Do obszaru scaleniowego włączyć: a) wszystkie grunty tabelowe wsi Sętki — 180,81 ha, b) wszystkie grunty drobnoszlacheckie wsi Sętki — 1,12 ha, c) wszystkie grunty, będące przedmiotem księgi wieczystej dóbr ziemskich p. n. „Sętki Majnoty A" — 173,89 ha, d) wszystkie grunty będące przedmiotem księgi wieczystej dóbr ziemskich p. n. „Sętki Majnoty B" — 184,76 ha, e) wszystkie grunty, będące przedmiotem księgi wieczystej dóbr ziemskich p. n. „część ziemska we wsi Sętkach Majnotach" — 13,99 ha. Na wyprostowanie granic f) gruntów uregulowanych w księdze wieczystej dóbr ziemskich p. n. „folwark Józefów" — 3.36 ha, g) gruntów drobnoszlacheckich wsi Rozwadów — 1.60 ha. Na powiększenie karłowatych gospodarstw wsi Sętki — h) gruntów uregulowanych w księdze wieczystej dóbr ziemskich p. n. „Sobole" A. B. C. D. — 10,00 ha, czyli ogółem objąć jednem postępowaniem scaleniowem gruntu 569,53 ha. 3. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia trzeciego po dniu ogłoszenia stronom motywowanego orzeczenia. Powyższe orzeczenie jako utrzymane

w mocy orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 20.XII.26 r. stało się prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 39|1926 r. poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 31 sierpnia 1926 roku postanowiono: I. Wniosek gospodarzy wsi *Wisłowiec gm. Stary Zamość* pow. Zamojskiego Józefa Królikowskiego, Andrzeja Kostrubały, Jana Swista, Franciszka Śwista i Józefa Czugała o wdrożenie postępowania scaleniowego gruntów ich wsi, zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Zamościu w dniu 12.XI.25 r. zatwierdzić. II. Do obszaru scaleniowego włączyć: 1) wszystkie grunty ukazowe wsi Wisłowiec—199,99 ha, 2) wszystkie grunty zaserwitutowe wsi Wisłowiec 86,78 ha, 3) część gruntów ukazowych wsi Udrycze zapisanych w tabeli likwidacyjnej tej wsi pod NN. 1, 2 i 3 celem wyprostowania granicy i zniesienia zewnętrznej szachownicy — 3,4468 ha, czyli ogółem poddać jednemu postępowaniu scaleniowemu 290,21 ha gruntu. III. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że orzeczenie to może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia trzeciego po dniu ogłoszenia stronom treści motywowanego orzeczenia. Powyższe orzeczenie, jako utrzymane w mocy orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 23 grudnia 1926 r. Nr. 398|26-II r. stało się prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 39|1926 r. poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 30 października 1926 roku postanowiono: I. Wniosek gospodarzy wsi *Wola Korytnicka, gmina Korytnica* powiatu Węgrowskiego, złożony w dn. 16.III 1925 r. do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Węgrowie o wdrożenie postępowania scaleniowego gruntów ich wsi zatwierdzić. II. Do obszaru scaleniowego włączyć: 1) wszystkie grunty ukazowe wsi Wola Korytnicka i otrzymane przy zamianie o powierzchni 224,38 ha, 2) wszystkie grunty otrzymane za zrzeczenie się przez posiadaczy osad wsi Wola Korytnicka praw do służebności o powierzchni 94,64 ha, 3) grunty, stanowiące przedmiot księgi hipotecznej dóbr: „Wola Korytnicka", za wyjątkiem oddzielnie położonych (i wykazanych w dziale I wyk. hip.) łąk o powierzchni 63 mg. 202 pr. czyli obszar 167,19 ha, 4) dla wyprostowania granic i zniesienia szachownicy zewnętrznej i wewnętrznej, grunty stanowiące przedmiot księgi hipotecznej dóbr „Wola Małkowskich" o powierzchni 99,49 ha czyli jednym postępowaniem scaleniowem objąć obszar 585,70 ha gruntów. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisów motywowanego orzeczenia. Powyższe orzeczenie jako utrzymane w mocy orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dn. 28.I.27 stało się prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 39|1926 r. poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 30 maja 1927 roku postanowiono: 1. Wniosek gospodarzy *wsi Wólka Łysowska* o wdrożenie postępowania scaleniowego gruntów ich wsi, zgłoszony 27 stycznia 1924 roku do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Janowie Podlaskim zatwierdzić. 2. Do obszaru scaleniowego włączyć: 1) grunty ukazowe wsi Wólka Łysowska z wyjątkiem około 35,00 ha, wydzielonych dla wsi Łysów, tj. około 284,8852 ha, 2) grunty, które posiadacze osad tej wsi otrzymali za zrzeczenie się praw do służebności—o powierzchni 44,6925 ha, 3) grunty wsi Łysów, położone na terenie wsi Wólka Łysowska i stanowiące części osad Nr. Nr. 7, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 24, 41 i 42 wsi Łysów, o powierzchni 35,0743 ha, czyli jednem postepowaniem scaleniowem objąć 364,6520 ha gruntu. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisów motywowanego orzeczenia. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 39|1925 roku poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 29 kwietnia 1927 roku postanowiono: 1. Wniosek gospodarzy *wsi Zagrody Naklickie* o wdrożenie postępowania scaleniowego ich gruntów, zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Biłgoraju 30.VI.1926 r. zatwierdzić. 2. Jednem postępowaniem scaleniowem objąć wszystkie grunty zapisane w tabeli likwidacyjnej wsi Zagrody Naklickie (wraz z obszarem podzielonego pastwiska wspólnego) o powierzchni 39,8516 ha, oraz grunty, które posiadacze osad tej wsi otrzymali wzamian za zrzeczenie się praw do serwitutów — 73,7022 ha, t. j. ogółem 113 hektarów 5538 metrów kwadratowych. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisu motywowanego orzeczenia. Powyższe orzeczenie jako utrzymane w mocy orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 26 sierpnia 1927 r. Nr. 234|27-I ref. stało się prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 39|1926 r. poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 30 maja 1927 roku postanowiono: I. Wniosek gospodarzy *wsi*

Zaliszcze o wdrożenie postępowania scaleniowego ich gruntów, zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego we Włodawie dnia 25 maja 1925 r. zatwierdzić. Do obszaru scaleniowego włączyć grunty: a) t. zw. ukazowe wsi Zaliszcze o obszarze w|g rejestru pomiarów z 1874 r. 645,4279 ha, b) które posiadacze osad wsi Zaliszcze otrzymali za zrzeczenie się praw do służebności leśnych—50,3885 ha, c) dóbr ziemskich „Zaliszcze" uregulowanych w księdze hipotecznej w całości t. j. 514,7351 ha, czyli ogółem 1210 hektarów 5515 mtr.² gruntu. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisów motywowanego orzeczenia. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym stało się ono prawomocne i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

6) Zagubione dokumenty.

Starosta Powiatowy w Białej Podlaskiej ogłasza:

„Kwesta urządzona w dniu 10 kwietnia b.r. przez Oddział Stowarzyszenia — Kultur Liga w Białej Podlaskiej na rzecz bibljoteki przy wymienionem Stowarzyszeniu dała czystego dochodu 163 zł. 44 gr.

Mikołajczyk Franciszek zam. w Lobaczewie, gm. Kobylany zagubił rewolwer 5-cio strzałowy „Buldog"

Starosta Powiatowy w Janowie Lub. ogłasza:

Związek Strzelecki w Janowie Lub. urządził w dniu 1.IV 1928 r. kwestę uliczną na cele kulturalno-oświatowe Związku. Zebrano ogółem 83 zł. 48 gr.

Zarzad Organizacji Sjonistycznej w Zaklikowie uszdził dnia 10.IV 28 r. kwestę na rzecz żydowskich emigrantów do Palestyny. Zebrano 21.12 zł.

Starosta Powiatowy w Janowie Podlaskim ogłasza:

Po raz trzeci.

Rozenbaum Szaja syn Idka i Finki rocznik 1887 zamieszkały w Szpakach gminy Górki zagubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Biała Podlaska

Starosta Powiatowy w Krasnymstawie ogłasza:

Po raz trzeci.

Maj Wojciech rocznik 1902 zamieszkały w Draganach gm. Wysokie zgubił kartę mobilizacyjną wydaną przez PKU. Zamość.

Po raz trzeci.

Fornalowi Feliksowi, rocznik 1892 zam. w Gliniskach gm. Gorzków skradziono książeczkę wojskową i kartę mob. wydaną przez PKU. Chełm.

Starosta Powiatowy w Lublinie ogłasza:

Zgubiono dowód osobisty wydany przez Starostwo Lubelskie na imię Stanisława Szycha Nr. 924422|24 r.

Z kwesty urządzonej w dniu 17 kwietnia b. r. w Lublinie na rzecz Stowarzyszenia Ośw. Kult. „Tarbut" w Lublinie otrzymano zysku 344 zł i 88 gr.

Z urządzonej sprzedaży znaczka w dniu 9.IV br. na rzecz Związku Strzeleckiego w Piaskach otrzymano dochodu 53 zł. 75 gr.

Ze sprzedaży znaczka urządzonego w dniu 19.IV br. w Lublinie na rzecz Stow. Opieki nad dziećmi i sierotami żydowsk. otrzymano dochodu 362 zł. 31 gr.

Starosta Powiatowy w Łukowie ogłasza:

Nosenbaum Nojech, roczn. 1906 zam. w Łukowie zgubił poświadczenie Komisji Poborowej w Łukowie o zaliczeniu do kat. A. poborowych.

Szymecki Bronisław, roczn. 1903 zam. Ferdynandów gm. Łysobyki zagubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Łuków.

Włodarczyk Józef, roczn 1896 zam. Kopina gm. Stanin zgubił książkę wojskową i kartę mob. wydaną przez PKU. Łuków.

Po raz trzeci.

Czubaszek Aleksander rocznik 1982 zam. Sarnów gm. Tuchowicz zgubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Łukow.

Starosta Powiatowy w Puławach ogłasza:

Stowarzyszenie „Kultur Liga" w Opolu z odbytej w dn. 10.IV r.b. kwesty uzyskało 53 zł. 34 gr.

Starosta Powiatowy w Radzyniu ogłasza:

Inż. Jakóbowi Radziewanowskiemu, Kier. Pow. Zarz. Drogowego na powiat Radzyński skradziono w Warszawie legitymację służbową. wydaną przez Lubelski Urząd Wojewódzki za Nr. 310.

Seges Aleksander r. 1904 zam. w Okalewie zgubił książeczkę wojskową wydaną przez 9 oddział służby uzbrojenia w Brześciu n/B.

Starosta Powiatowy w Zamościu ogłasza:

Z kwesty urządzonej w dniu 15 kwietnia rb. na rzecz Odbudowy Kościoła św. Katarzyny w Zamościu osiągnięte zysku 285 zł. 73 gr.

Z kwesty urządzonej przez Zarząd T-wa Ochotniczej Straży Pożarnej w Niedzieliskach gminy Mokre w czasie od dn. 10 stycznia do dn. 10 marca 1028 r. na całym terenie powiatu Zamojskiego na rzecz tejże ochotniczej Straży Pożarnej w Niedzieliskach, osiągnięto czystego zysku 327 zł. 40 gr.

RÓŻNE.

Dolaciński Czesław zamieszkały w gminie Ryki, powiatu Garwolińskiego zgubił legitymację urzędniczą wydaną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lubelskiego.

Izaak Jutrzenka zgubił w Zamościu: 1) paszport wydany mu przez Starostwo Stopnickie dnia 19 lutego 1925 r. za Nr. 203, 2) plenipotencję wydaną przez Tadeusza Głogowskiego u rejenta Biernackiego w Warszawie dnia 30 sierpnia 1927, 3) klauzulę egzekucyjną Sądu Okręgowego w Zamościu w której przysądzono Jutrzence od Józefa Głogowskiego, Maryny i Feliksa małżonków Kostrubiec na sumę 10.000 zł. z procentami i kosztami. Znalazcy powyższych dokumentów zgłoszą się do Izaaka Jutrzenki Zamość Lubelskie Przedmieście.

Po raz drugi.

Szpatuszko Konstanty. zamieszkały we wsi Zamek gminy Babice, rocznik 1897 zagubił książeczkę wojskową z PKU. Bilgoraj oraz wyciąg z ksiąg ludności gminy Babice.

Po raz trzeci:

Zgubiono przez inkasenta firmy Singer Sewing Machine Company w Chełmie teczkę zawierającą marki kontroli na sumę złotych 180 od Nr. 846565 — 846600 oraz weksel na imię Szewczyka na sumę zł. 82 gr. 40. Odnalazcę prosimy o łaskawy wzrot pod wskazanym adresem.

Po raz trzeci:

Pinderowa Natalja z Chełma zgubiła legitymację Nr. 536 wydaną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego w Lublinie.

Redakcję zakończono dnia 19 maja 1928 r.

Drukarnia „Przełom” Lublin, Kościuszki Nr. 2.